

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ - ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδόσιμος καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει
ὅτι

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΟΥ)

Δι' ἐγγραφὴν καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθυντέον:
Ἐν Γαλατῇ, Ἰδρυτολογίου Λα', ἀριθ. 12-13
(*Ὁραὶ γραφείου 3-5 μ. μ.).

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει γρ 40
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις γρ 50
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ γρ 13

*Ὅρος ἀπαράβατος ἐγγραφῆς: Προπληρωμὴ.

*Ἐκαστον φύλλον 20 παραδες Ἀρ. 82
Φύλλα κατὰ γρ. ὡς ἑκαστον.

Ἔτος δεύτερον μετροῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Ὀρδοῦντο καὶ δύο
τουτουρίζω ἅπ' τὸ κρῦν.

Χίλια κ' ἑτηκόσια δέκα εἰκοσι κ' ἐπὶ Φεβρουάριον
μπαλ μασκέδες ὀργανόσουν ἰθνηκῶν ταγῶν μασκαῖροι.

Μπαλ μασκέ τῶν Ἀποκρῶν συμβουλοχοχιεῶν.

Ἐμπρός, σεβασμιώτατοι, βαρᾶτε τὴν γκράν-κάσσα
σηκῶστε τοὺς σουμπέδες σας καὶ τὰ φαρδύα τὰ ρᾶσα
καὶ μὲ Συμβούλους ἀγκαζέ πιαστῆτε χέρι-χέρι
καὶ σαλν-ντέ-ντάμ καὶ μπαλανσέ, χορέψτε ταίρι-ταίρι
πῶς τὸ τρίθουν τὸ πιπέρι
τοῦ διαόντρ' οἱ καλογέροι.

Ἐμπρός, λαοῦτα καὶ βιολιά, λὰ μουζικα ἀβάντι
ὁ Ξάνθης, ντάμα τοῦ καρρού, παίρνει τὸν Τζώνη φάντη
κι' ὁ Πισιδίας ντάμ-ντέ-τρέφλ ἀρπάζει καθαλιέρο
τὸν Κυριακοῦ τὸν γέρου
καὶ τραβερσέ καὶ ρεβερὰνς χορεύουν νῆς καὶ γέροι
πῶς τὸ τρίθουν τὸ πιπέρι
τοῦ διαόντρ' οἱ καλογέροι.

Ἐμπρός, μαέστροι, γλήγορα, λὰ μουζικα ἀβάντι,
σκαρῶστε ἄρθρα φλογερά, ἀκόμη πειὸ ἀρντάντι
καὶ ἄς ὀρχοῦνται ἑξαλλοὶ λυσικόμοι μαινᾶδες
τοῦ ταλαιπώρου Ἔθνος μας οἱ πρώτοι μασκαῖρες.

Πιοῦ φόρτε, δυνατώτερα, φορτίσσιμο, γκράν κάσσα,
μὲ τουμπελένια ἀναμιξ καὶ ταιγκιανέ Ζουρνᾶδες,

βαρᾶτε νὰ χορεύουνε τὰ ξεσχισμένα ρᾶσσα
μὲ τοῦ νόημονος κοινού τοὺς πρώτους μασκαῖρες.

Βαρᾶτε κι' ἄς χορεύουνε στὸ Ξακουστὸ Φανάρι
παρέ, μασκέ καὶ τραβεστί Ἀποκρηῆς μασκαῖροι
κι' αὐτοὺς, ποῦ φαίνονται παρέ καὶ εἰν' μασκαρωμένοι,
μὲ σερπαντίν καὶ κομφεττί τὸ Ἔθνος μας ἄς ραίνη.

Βαρᾶτε ἀρχμουσικοί, βαρᾶτε τὸ νταβούλι,
κατὰ τὸ Συναγματίον ἢ μὲ τὸν Ἀριστίδην,
βαρᾶτε νὰ χορεύουνε παπάδες καὶ συμβούλοι
κι' ἄς καταφέρουνε σκουπιές στὸν Παῦλο Καρολίδην
ποῦ πῆγες τάχα νὰ τοὺς πῆ
μὲ ὕφος Χρυσοστόμου
πῶς ὁ χορὸς εἶναι ντροπῆ
καταμεσῆς τοῦ δρόμου.

Βαρᾶτε κι' ἄς βουβαίνονται τὰ τοῦ ποιμνίου χεῖλη
βαρᾶτε καὶ τῶν βουλευτῶν οἱ συμβουλαὶ ἄς παύσουν
φορεῖ παπῆς βελλᾶδα Τζῶν κι' ὁ Τζῶνης πετραχῆλι
καὶ τῶν ἑχθρῶν μας ὀφθαλμοὶ ἀπὸ τὰ γέλιοι ἄς κλαύσουν

Σανζέ-λὲ-ντάμ, σεπτοὶ ταγοί,
σανζέ-λὲ-ντάμ, ἀλλόν! ..
νταμῶν τούτῃ ἀλλαγῆ

ἀλλ' ὄχι· καὶ μυαλῶν,
γιατὶ μιὰ τέτοια ἀλλαγὴ στὸ τῶν Ρωμηῶν μιλέτι
μυαλὰ προϋποθέτει.

Σανζέ-λὲ-ντάμ, συνοδικοί
καὶ σύμβουλοί μας ἔθνικοί
ἀλλάξετε μόνον ντάμες
κι' ἐν μέσῳ τούτων ἄμες
φερόμεθα ὀλοταχῶς μ' ἓνα καράβι σάπιο
πᾶτο νὰ βροῦμε κάποιον.

Σανζέ-λὲ-ντάμ μὲ ρεβερὰνς καὶ σαλουὲ μὲ χάρι
καὶ τραβερέσὲ καὶ μουλινὲ ζευγάρι μὲ ζευγάρι,
χορεύετε ἀμέριμνοι, παπαδες, στὸ Φανάρι
κι' ἄς μᾶς ἀρπάξουν ἐκκλησιὰς στὴν Ρούμελη
[Βουλγάροι.]

Σανζέ-λὲ-ντάμ!... τὸ κέφι σας, τὸ πείσμα, τὸ γενάτι...
κι' ἂν χάνονται ἡ ἐκκλησιὰς δὲν εἶναι δὲ καὶ κατὶ
ποῦ τὴν κατρίλλια τὴν τριλλὴ μπορεῖ νὰ ἀνακόψῃ
καὶ νὰ ἀλλάξῃ μερικῶν τὴν μασκαρένια δψι.

Σανζέ-λὲ-ντάμ, καὶ κρουαζέ
βὸ ντάμ, ταγοί, κοντουίξῆ
καὶ μὴ σὰς μέλη τίποτε, Ἀποκριθᾶς μασκάροι,
τί κάμνουν οἱ Βουλγάροι.

Στρατολογουῦνται τακτικοί
καὶ φεύγουν ἄνευ ὄρων
ἀλλ' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ
τῶν προσωπιδοφόρων,
κι' ἂν φεύγουνε δὲν εἶναι δὲ καὶ τοῦτο μέγα πρᾶγμα
ὥστε στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ ν' ἀφήσῃ τις τὴν ντάμα!..

Ὅρα καλὴ στὴν πρῶμνη των κι' ἀγέρας στὰ πανιά των
καὶ ἂν ἀφίνουν μερικοί στοὺς δρόμους τὰ παιδιὰ των
γι' αὐτὸ καὶ μόνον δὲν μπορεῖ νὰ παύσῃ ὁ χορὸς μας...
Ὅρα καλὴ, πηγαίνετε, χαθῆτε ἀπ' ἐμπρὸς μας.

Ὅρα καλὴ σας, τακτικοί,
σ' Ἄρην αἰπὴν καὶ οὐλον,
χορεύουν νῦν συνοδικοί
μετὰ κλεινῶν συμβούλων
καὶ δὲν εὐρίσκουν τὸν καιρὸ
στὸν καταχθόνιον χορὸ
νὰ δοῦνε ἂν σὰς πρέπουν τὰ δπλα κι' ἡ μπαλασκιές...
γκράν-ρόν, γκράν-ρόν δλοὶ μαζὺ καὶ βγάλτε πειὰ τῆς
[μάσκιες.]

Ὅρα καλὴ στὸν πόλεμο, ὦρα καλὴ στὴν μάχη,
δὲν συγκινουῦνται μ' ὄδυμους τῆς θάλασσας οἱ βράχοι,
ἀλλ' ἀκαμπτοὶ κι' ἀνένδοτοι τὸ κύμα θρυμματίζουν...
γκράν-ρόν, γκράν-ρόν ἀκόμη μιὰ κι' ἄς πᾶνε νὰ
[μουγκρίζουν.]

Ὅρα καλὴ σας, τακτικοί,
ὦρα καλὴ, φαντάροι
ὄρχουῦνται νῦν οἱ ἔθνικοί
στὸ παστρικό Φανάρι
ὦρα καλὴ στὸν πόλεμο, ὦρα καλὴ στὴν μάχη...
γκράν-ρόν τὸ τρίτον βρὲ παιδιὰ κι' ἄς γίνουν δτι λάχη.

Γκράν-ρόν τὸ τέταρτον, παιδιὰ... κι' ἡ ντάμα τοῦ
[πλαϊνοῦ μου
μ' αὐτὰ τῆς τὰ τοσιέματα ξετρελλανε τὸν νοῦ μου
καὶ κατὶ θέλει νὰ μὲ πῆ
μὰ σιωπᾶ ἀπὸ ντροπὴ
κι' ἀρκεῖται μὲς ἔς τὸ χέρι τῆς νὰ σφίγγῃ τὸ δικό μου...
μπᾶς καὶ καινούργια μοῦ ζῆτει ἐξήγησιν τοῦ νόμου;..

Γκράν-ρόν, γκράν-ρόν, ὦ δι' ἄβολε, μοῦ τῶσφιξε καὶ πάλι
αὐτὸ δὲν εἶναι μπᾶλος πειὰ, δὲν εἶναι καρναβάλι
μόν' εἶναι ὀλοφάνερα σημάδια τῆς ἀγάπης
ποῦ δὲν τὰ πέτυχε ποτὲ κι' ὁ Τζῶνης ὁ ἀράπης.

Γράν-ρόν ἀκόμη μιὰ, παιδιὰ... κι' ἡ ἄλλη μὲ τὸ
[σφίγγει,
λὲς καὶ ζητοῦν συμβιβασμοῦ νὰ βγάλουν λίγο ξίγκι
καὶ πρόθυμες μοῦ φαίνονται διὰ κοινολογίας
δίχως κανόνων ἱερῶν πολλὰς τεχνολογίας.]

Κοινολογίας θέλετε;.. κοπιᾶσατε κοκκῶνες
νὰ συγκοινολογήσωμεν
τὸ ζήτημα νὰ λύσωμεν
κι' ἄς μείνουν νᾶναι ἱεροὶ οἱ ἱεροὶ κανόνες.

Κοινολογίας θέλετε;... εὐφραίνομαι κι' ἀγάλλομαι
κι' ἐν πρώτοις ἐπιτρέψατε τῆς μάσκιες σας νὰ βγάλωμεν
νὰ δοῦμε ἱλαρὰς μορφὰς μὲ τὰ περισσὰ κάλλη...
πῶ! τί ἐκπλήξεις κάποτε ἐγλείουσιν οἱ μπᾶλοι!

— Εἶσαι ἐσύ; — Εἶμαι ἐγώ,
μᾶνα γιὰ νὰ κοινολογῶ,
νὰ σιάζω τ' ἀσυμβίβαστα καὶ νὰ τὰ συμβιβάζω
κι' ἀντὶ τὴν μάσκα ν' ἀφαιρῶ, ἀκόμη μιὰ νὰ βάζω.

— Κι' ἐσὺ μαζὺ; — Κ' ἐγὼ μαζὺ,
νὰ μᾶς θαυμάζουν οἱ χαζοί,
νὰ μᾶς νομίζουν κομ-ἰλ-φῶ, τιμιάς, συνετᾶς,
ἀκόμη κι' ἔταν παίζουμε τὸ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς.

— Ἐγῶμαι νηὰ ξανθοῦλα.
— Κι' ἐγὼ ἔχω κάλλη περισσά.
— Ἐγὼ τὰ θέλω οὔλα.
— Ἐγὼ ἀρκοῦμαι στὰ μισά.

— Ἀλλὰ καὶ ἓνας τρίτος
σὰς ἔχει βαρεθῆ
καὶ κοπιᾶ ἀτρίτως
νὰ σὰς ξεφορτωθῆ.

— Ἐχω ξανθὴ τὴν κόμη.
— Κι' ἐγὼ ψαρὴ τὴν τρίχα.
— Μαζὺ μας εἶν' οἱ νόμοι.
— Σοῦ κόψαμε τὸν βῆχα.

— Ἀλλὰ κι' ἐγὼ ἐξ ἄλλου
ἀργῶ κι' ἀποχωρῶ,
ἀπέρχομαι τοῦ μπᾶλου
πλὴν μένω στὸ χορὸ.

— Κι' ὅμως μποροῦσες κατὶ
στὰς φιλίας νὰ προσφέρης

Καταχθόνιος χορός
πούν' και τούτος ιερός.

ν' αφήσουν τὸ γινάτι
νὰ παύση περὶ ἡ ἔρις.

— Κεράσματα ζητεῖτε
ἀπὸ τὸν καθαλιέρο;
'Αν ἦναι γιὰ νὰ πιῆτε,
τζουμέρτικα προσφέρω.

Φέρε, γκαρσόν, μιὰ μύρα,
ἔδω, παρακαλῶ,
μιὰ σμυρνηπούλα χήρα
μ' ἕνα μεζὲ καλό.

— Μιὰ μόνη δὲν μᾶς φθάνει,
ποιὰ θὰ τὴν πρωτοπιῆ;
δυσ πές τον νὰ τῆς κἀνη
γιατ' εἶναι καὶ ἄντροπή.

(Ἐν τούτοις τὸ γκαρσόν
προσάγει μιὰ μόνη
κι' ἡ δύο ντάμες τότε
ὡς ἄλλοι οἰνοπόται
κι' ἡ δύο μαζὺ τὴν παίρνουν καὶ πίνουν στὴν ὑγείαν
τοῦ Γέρου τοῦ γαλλάντη
κι' ἔτσι ὁ μπᾶλος λήγει καὶ ἡ κοινολογία
τοῦ ζεύγους καὶ τοῦ Φάντη.)

**Νὰ καὶ χριστιανοὶ ἀσκέρια
μὲ τουφέκια εἰς τὰ χέρια.**

Ἴτε, παῖδες τῶν Ἑλλήνων, ἀγλαίσματα τοῦ Γένους
ὄπλισθητε μὲ τουφέκια καὶ μετ' ἀρπῆτου μένους

καὶ πηγαίνετε ἀσκέρια γὰ γενῆτε μὲ καλὸ
κι' ἄς μὴν τὸ χωρῆ ἀκόμη τὸ δικό μου τὸ μυαλό.

Ἴτε, παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
ἔκγονοι τῶν Βυζαντινῶν,
σεῖς ποῦ τέσσαρας αἰῶνας εἶχατ' ἀσπλα τὰ χέρια,
ἴτε τώρα νὰ γινήτε ἀρεμιάνια ἀσκέρια
νὰ ξεχάσετε λιγάκι τὸ κρεθβάτι τ' ἀπαλό
κι' ἄς μὴ τὸ χωρῆ ἀκόμη τὸ δικό μου τὸ μυαλό.

Ἴτε, παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
κλῶνας δρέψατε κοτινῶν
καὶ τὰς κάρας σφρανοῦντες
καὶ τὴν Σόφια ἀψηφοῦντες
δείχνετε σ' αὐτὴν γενναίως τοῦ πολέμου τὸν θαυλό
κι' ἄς μὴν τὸ χωρῆ ἀκόμη τὸ δικό μου τὸ μυαλό.

Τί περίεργον τρώντι
νὰ κρατῆτε μπαγιονέττες
καὶ νὰ τριζέτε τὸ δόντι
στῶν Βουλγάρων τῆς μαζέττες
ποῦ δὲν θὰ μποροῦν σὺν πρώτα νὰ καθεύδουσι γλυκά!...
τί περίεργον ἀσκέρια νὰ μιλοῦν Ἑλληνικά!

Τί τοάφικο τρώντι
καὶ ποῦ τρέματε σουγιᾶδες
νὰ γενῆτε νῦν ἀρχόντοι
ἀπὸ πρόστοχοι ραγιᾶδες
καὶ νὰ ἔχετε μπαλᾶσικας καὶ τουφέκι φλογερό...
μὰ κι' αὐτὸ μὲ τὸν καιρὸ
θὰ μπορῆση νὰ τὸ νοῖση τὸ δικό μου τὸ ἔσρο.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἡ Βουλὴ μας εἶχε πάλιν κουβαλήματα. Ἄν δὲν ἀπατώμαι εἶναι τὸ ἔβδωμον κουβιλήμα τῆς ἀρ' ἧς συνέστη. Ἐν πρώτοις ἀπὸ περὶ τὸν Ἄντοκατορίας **κουβαλήθηκαν** οἱ Βουλευταὶ εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν παλαιὸν οἰκημὰ τῆς. Ἐπὶ τὸν τὰ γεγονότα τῆς 31 Μαρτίου 1909 καὶ Βουλὴ καὶ βουλευταὶ **κουβαλήθηκαν** διὰ νυκτὸς ἔς τὸν Ἅγιον Στέφανον. Ἐκεῖθεν ἐπανήλθον εἰς τὸ παλαιὸν τῶν μεριῶν, ἐπειδὴ δὲ ἐκρίθη γρουσουζίκον, τὸ ἤρπικον μετ' οὐ πολὺ δροστικῶς καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ Τσεργάν. Τὸ παλαιὸν κοινοβούλιον ἐπεχείρησαν νὰ κάψουν οἱ ἡρώες τῆς 31 Μαρτίου. Τὸ νέον ἔκαψέ μόνον του. Καὶ ἡ Βουλὴ μας πῆρε καὶ πάλιν τὰ **μπαγαλάκια** τῆς καὶ **κουβάλησε** εἰς τὸ μέγαρον τοῦ τέως Σερασκέρη, μετὰ ὀλιγοήμερον δ' ἐκεῖ διαμονὴν μετέφθικεν εἰς τὴν Βουλευτικὴν Λέσχην καὶ τῶρα εἰς τὸ νέον Βουλευτήριον. Τὸ ὅλον δηλαδὴ **κουβαλήματα** ἑπτὰ καὶ δὴ ἐντός ἐνός καὶ μόνου ἔτους! Καλὰ ποῦ κατηγορήθη ἐγκαιρῶς τὸ αὐθάδητον κράτος τῶν χαμηλῶδων. Ἄλλως τὰ ἑπτὰ αὐτὰ **κουβαλήματα** θὰ ἦσαν ἱκανὰ νὰ ἀπορροφήσουν ὀλόκληρον τὸν προϋπολογισμόν.

Τὸ νέον Βουλευτήριον **δισεκέασεν** ὁ κ. Φραγκιάς οὕτως ὥστε κατὰ τὸς διαβεβαιώσεις του εἶναι ἀδύνατον νὰ καψῇ.
— Κι' ἂν θελήσουν νὰ τὸ κάψουν οἱ βουλευταὶ;
— Πάλιν δὲν τοὺς καίεται... καφρί.

Ἄλλ' ὅπωςδήποτε ἐλήφθησαν μερικά προφυλακτικὰ μέτρα διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Οὕτως ἀπηγορεύθησαν ὑπὸ τοῦ προεδρείου αἱ **φλογεραὶ** ἀγορεύσεις τῶν βουλευτῶν, αἱ **σπινθηροβόλου** πνεύματος ἀποστοραὶ καὶ τὰ **πύρινα** δάκρυα τὰ ὅποια συχνὰ πυκνὰ συνευθίζον νὰ χύνουν οἱ βούλγαροι βουλευταὶ διὰ τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ἐκλογεῖς τῶν. Ἐπίσης ἀπηγορεύθη εἰς τὸν βουλευτὴν Ἀργυροκάστρου Μουφτὴ βέβη νὰ **κορόνη** γιὰ ψύλλου πηδήμα, ὑπερρεώθησαν δὲ πάντες οἱ βουλευταὶ νὰ φέρουν ζώσμενον ἔς τὴν μέσην των σχολῶν κλίμακα διὰ νὰ μποροῦν ἐν ἀνάγκῃ νὰ κατέρχονται ἀπ' τὰ παράθυρα. Τοῦ μέτρου ἐξηρέθη ὁ κ. Σαλτας ὁ μόνος ποῦ μπορεῖ νὰ σάβη μ' ἓνα σάλτο.

Ἐξαιρετικὰ ὄλας μέτρα ἐλήφθησαν διὰ τὸν βουλευτὴν Σερβίον κ. **Βαμβακᾶν**. Ἐπειδὴ εἶναι ἐπιρκετός ὅλη θὰ κάθηται ἐν τῇ Βουλῇ ἀπομονωόμενος. Εἰσερχόμενος δ' ἐκἀποτοτε θὰ ὑφίσταται σωματικὴν ἔρσηναν ἐκ φόβου μήπως φέρῃ ἐπ' αὐτοῦ **πυρία**. Καὶ εἶναι μὰ τὴν ἀλήθειαν πολὺ ἐπικίνδυνον, διότι **Βαμβακᾶς** καὶ **πυρία** εἰμφοροῦν ν' ἀποτελέσουν αἰφνιδίως **βαμβακοπυριεῖδα** καὶ νὰ πᾶν ὅλ' οἱ βουλευταὶ ἔς τὸν ἀέρα ὅπως πᾶν καὶ τὰ λόγια των.

Τὸ νέον τῆς κτίριον ἐγκαινίασεν ἡ Βουλὴ μετ' ὅλην τὴν ἐπισημότητα, τὸ ὅλας αἰφνιδίως ἀντικαταστήσαν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ περὶ ληστειῶν νομοσχέδιον. Ἡ ἀντικατάστασις δὲν ἐγένετο ἀνευ λόγου. Διότι ἐάν προηγεῖτο τὸ περὶ ληστειῶν, τότε τὸ περὶ ναῶν καὶ σχολῶν δὲν θὰ ἀποτελοῦμαι νὰ εἰσαχθῇ, μὴ ἐπιτροπευμένης πλέον τῆς ληστείας. Ἐπερτε λοιπὸν πρῶτον νὰ γίνῃ ἡ λήστευσις καὶ κατόπιν ν' ἀπαγορευθῇ διὰ νόμου.

Ἐν τῇ συζητήσει τοῦ Νομοσχεδίου ἠκούσθησαν ἐν πρώτοις αἱ ἐκκλησιαστικαὶ περὶ σχίσματος γνώσεις τοῦ ἀρμενίου βουλευτοῦ Βαρτακάς ἐφέντη καὶ κατόπιν αἱ περὶ ἐξαρχίας ἱστορικαὶ πληροφοροὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰπόντος: Ναι μὲν κατὰ τὸ σχετικὸν φερμανιον ὁ Ἐξαρχος εἶναι ὑποδεέστερος τοῦ Πατριάρχου καὶ ὀφείλει νὰ τὸν ὑπακούῃ καὶ νὰ τὸν μνημονεύῃ— ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ μὴ πράττει ταῦτα δὲν ἔπειται ὅτι τὸ φερμανιον δὲν ἔχει ἰσχύν!!

Ἄλλὰ τότε τὴν εἰδὸς Ἐξαρχος εἶναι αὐτός; ἀφοῦ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ καμμιὰ ἀρχή; Ἡ μήπως ἤλλαξεν ἀπλῶς ἀρχὴν ἐξαρτήσεως καὶ ἀντὶ νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ Πατριάρχου ἐξαρτᾶται ἤδη ἀπὸ τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου, ἀφοῦ μάλιστα δὲν ἐνωσεὶ καὶ νὰ ἐκκολλήσῃ ἀπὸ τὸ πλευρόν του;

Καθ' ὃν δὲ χρόνον τοιαῦτα λέγονται καὶ τεκταινοῦνται ἐν τῇ

Βουλῇ, οἱ ἐν τῷ Ἐθνικῷ μας Κέντρῳ πρὸς κέντρα λακτίζουν. Ὅχι μόνον δὲν φροντίζουσι τίποτε, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ἤδη ἑβδομάδος **προσταθοῦν** ἀπλῶς νὰ κοινολογήσουν καὶ δὲν τὸ κατορθώνουν. Τὸ Κέντρον μας μοιάζει πρὸς ὅλα τὰ τηλεφωνικὰ κέντρα κοιμᾶται, ἀφοῦ ἔπι τέλους αἰδῶς ἀργεῖται.

Ὅταν πρὸ καιροῦ, εἰς περιτάσεις πολὺ ὀλιγώτερον κρίσιμος τῶν σημερινῶν, εἶχε προταθῆ νὰ κηρύξομεν ἀπεργίαν ἐν εἰδει διαμαρτυρίας, σηκωθήκαμεν ὅτὸ πόδι διακηρύσσοντες, ὅτι σιγὴν δὲν συμφέρει ν' ἀπεργήσομεν. Τώρα, εἰς περιτάσεις πολλῶν **χαλεπωτέρας**, διὰ μιᾶν ἀλλήν διχογνωμίαν περὶ τὴν ἐρμησίαν τοῦ Συνταγματός, αὐτοὶ ἑαυτοὺς θέτομεν ἐν ἐπισημῇ ἀπεργίᾳ, διακηρύσσοντες συγχρόνως ὅτι αἱ ἐθνικαὶ ὑποθέσεις καθόλου δὲν παραβλάπτονται ἐκ τούτου.

Πότε ἀρᾶ γε ἐλέγομεν ἀλήθειαν, τότε ἡ τῶρα ποῦ εἶναι Ἄποκρηές;

Ἡ στρατολογία ἐξακολουθεῖ μετ' ὅλας τὰς φαιδρότητας, τὰ ἀπόρρητα καὶ τὰ κομμά τῆς ἐπιεισοδία. Ἐνας πτωχὸς ράπτης, ἔχων λαμβάνει 350 γρ. ἀπὸ ἓνα καλοπληρωτὴν λιμοκοντόρον, τὸν συνήτησε προχθὲς μετ' τὴν στρατιωτικὴν του στολήν.

— Μπᾶ! φεῖγεται;
— Ἐτοί φαίνεται.
— Καὶ ὁ λογαριασμός τοῦ κουστουμοῦ σου;
— Δὲν τῶχω περὶ ἀνάγκη. Πᾶνε καὶ πᾶρ' το ἀπ' τὸ σπιτί. Βλέπεις ὅτι τῶρα... δὲν ράβουμαι σὲ σένα.

Ἐνας ἄλλος ὅτᾳ Ταταῦλα, ἐτοιμαζόμενος νὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του, διανεῖμας δὲ μάλιστα καὶ τὰ προσκλητήρια, προσεκληθῆ αἰφνης εἰς τὸν στρατόν. Μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του δὲν εἶχε γράφει προσκλητήριον. Τοῦ τῶγραψε λοιπὸν τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον καὶ ἀναστειλάς τὸν γάμον... ἀπ' ἐδῶ πᾶν κ' ἄλλοι.

Φθηνὰ τὴν γλύτωσε αὐτός!

Ἡ λέξις **ἀφιλόπατρις** κατακτῆ ὀσημερῆς ἔδαφος καὶ ἀποβαίνει κοινῆς χρήσεως ἐπιθετόν. Ἐπὶ Χαμητὴ πᾶν παράτονον καὶ κατ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν τσοπτησῶν τῆς δημαρχίας ἔθεωρεῖτο ἀνανακλώμενον ἐπὶ τῆς μνῆς τοῦ Μεγαλειστάτου καὶ ἐκολάζετο αὐστηρῶς. Τώρα πᾶν παράτονον, ἐστομιζόμενον καθ' οἰουδήνητον κυβερνητικῶ ὑπαλλήλου, **συναπάγει** διὰ τὸν διατυπῶντα αὐτὸ τὸν τίτλον τοῦ ἀφιλοπάτριδος. Σὺν ἄλλοις ἠξιώθη τούτου καὶ ὁ βουλευτῆς Δερσὴμ Λουτφὴ Φακρὴ. Ἡθέλησε νὰ ὑποβάλῃ ἐπερώτησιν διὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἐργῶν Χαλατζιῶν ἐφέντην, ἐλέγξας αὐτὸν ἐπὶ ἀδρανείᾳ καὶ ἀνεπαρκείᾳ. Καὶ ὁ ὑπουργός, παρῶν ἐν τῇ Βουλῇ, ἀπέκρουσε τὴν ἐπερώτησιν μετ' τὴν στερεοῦτονον ἀποστορῆν. Ἀυτὰ τὰ πράγματα μόνον εἰς ἀφιλόπατρις μπορεῖ νὰ τὰ λέγῃ.

Ἐπὶ τοιούτους ὁρους θὰ καταστήσῃ νὰ σπᾶνομεν τὸ πόδι μας στοὺς λάκκους τῶν σοκαριῶν ἢ νὰ πνιγώμεθα μέσα στὴν λίσση καὶ νὰ μὴ λέμε ἀχ', ἐκ φόβου μήπως χάσομεν τὴν φιλοπατρίαν.

Ἐχθίνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Κάποιος δάσκαλος, διαπρέψας ἐν προεδρείοις στὸ Πέραν καὶ μεταοχρῆσας στὸ Φερικαῖο ἤρην ἐκεῖ ἐν ἐκπαιδευτικῶν σωματίων Ἐφορῆσῃ, τοῦνομα, ἀνεροχηθῆ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου, μετατρέψας αὐτὸ ἀπὸ ἐκπαιδευτικὸν εἰς γυμναστικὸν, μουσικὸν καὶ δὲν ἔξωρε τί ἄλλο τῶσκαε κατόπι κομποῦρη, ἀήρησας τὸ ποσὸν χροσμεῖον εἰς τὰ **δραγά του**. Ἄν εὐφρετε ποῖος εἶναι;

— Κάποιος Χιώτης διὰ μαζρᾶς ἐπιστολῆς μοῦ ἐκφράζει πικρὰ παράπονα διὰ τὰς λοιδορίας ποῦ ἐκτοξεῖο ἐναντίον τῶν Χίων. Ὅ,τι γράφο, φιλτατε ἀνώνομε, δὲν τὸ γράφο ἀπὸ μοχθηρίαν, θὰ ἦτο δὲ τιμὴ μου ἐάν ἤμην κα' ἐγὼ Χιώτης. Ἄλλ' οἱ Χιώται, μετ' τὴν ἡμῶν ποῦ χαιροῦν ἀνά τὸ Πανελλήνιον, εἰς κάθε σατυρικὸν φιλοφθῆμον δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχουν ἐπιφανῆ θεοῖν. Κάλιο γὰρ νὰ βγῶν τὸ μάτι σου παρὰ τὸ νόμοι σου, λέει μὰ χιώτικη παροιμία.

Ἀποφῆ οἱ χοροὶ τοῦ Γαλατᾶ, τῆς Προόδου Ταταούλων καὶ τῆς Ξυλοπόρτης. Καὶ οἱ χρεῖς ἔχουν λαχεῖα καὶ κατὰ συνέπειαν μόνος ἓνας διοικητομμυριοχλος Μοργαν θὰ ἴδῶνον ἀφόβως νὰ πᾶν καὶ στοὺς τρεῖς.

Κεεζέ ἐβοτίλ.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ - ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Δι' ἔγγραφην καὶ διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθυντέον :

Ἐν Γαλατῇ, Ἰδμυρλόγλου Χάν, ἀριθ. 12-13

(Ὁραὶ γραφεῖον 3-5 μ. μ.)

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει..... γρ. 40

Ἐν ταῖς ἑπαρχίαις..... γρ. 50

Ἐν τῇ ἑξωτερικῇ..... γρ. 13

Ὅρος ἀπαράβατος ἔγγραφης : Προσληρωμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες

Φύλλα παλαιὰ γρ. 2 ἑκαστον.

Ἀρ. 86

Ἔκος δεύτερον μετροῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Ὅδοιφροντα καὶ ἔξη
σ' ἐκλογὰς καθεὶς ἅς τρέξῃ.

Χίμα κι' ἑνθακόσια δέκα εἰκοσι κι' ἐπὶ τοῦ Μάρτη
ἱεῖος βασιλεῖα· ἑξομῆτης ἀμκοῖς νὰ μᾶς ξανόγει

Γιὰ τὸν Πέτρο τῆς Σερβίας ἐκδηλώσεις ἄνευ βίας.

Π. Αἰσίως ἐφθασεν, Ἄλῃ, κι' ὁ Πέτρος τῆς Σερβίας
ντογροῦ ἐκ Μοσχόβιας,
αἰσίως μᾶς ἀφίκετο, κι' ὁ τῆς Σερβίας Κράλης
καὶ τὸν καλοδεχθήκαμε μετὰ πομπῆς μεγάλης
καὶ μὲ λαμπρότερον πολὺ τοῦ Τσαῦρου σαλτανάτι
γιὰ πείσμα καὶ γενάτι.

Σημαίαις ἀνηρτήσαμεν ἀπὸ τὰ μπαλκονάκια
καὶ δὸς τοῦ ἐκροτούσαμε γι' αὐτὸν τὰ παλαμάκια
μὲ «ζήτω» τὸν οὐργιάσαμε καὶ τὸν ἀποτρελλάναμε,
καὶ ὅ,τι κάναμε, Ἄλῃ, πεισματικά τὸ κάναμε
νὰ δείξουμε τὸ τί θὰ πῆ ψυχρότης τῶν Ρωμηῶν
σὲ Τσαῦρου ἐρχομὸν.

Ὅλωσ ἀνέλπιστα, Ἄλῃ, κορώσαμε καὶ πάλι
γιὰ ἕνα Σέρβων Κράλη
καὶ ξελαρυγγισθήκαμε «ζήτω» σ' αὐτὸν νὰ κράζουμε
καὶ ἄλλον γὰ φρενιάζουμε,
δεικνύοντες τὸ τί θὰ πῆ ἑλλήνων ἀποχὴ
ἀπὸ ὑποδοχῆ.

Σὰν θέλουμε φωνάζουμε οὐρανομήκη ζήτω
καὶ κάνουμε ἐγκάρδιον ὑποδοχὴ σὲ Κράλη
μ' ἂν τύχῃ νὰ μὴ θέλουμε κρατοῦμε μόνκο, τοῖτο
καὶ ἐρχεται κι' ἀπέρχεται καὶ ἀπὸ 'δὴ πᾶν κι' ἄλλοι,
δίχως οὐρὰ βροντόφωνα καὶ δίχως παλαμάκια
στῆς Πόλις τὰ σοκάκια.

Τὰ «ζήτω» ὡς προνοίμουν τὰ ἔχει ἡ φυλὴ μας
κι' ἄλλου ἀφθόνως τὰ σκορπᾷ
ἄλλου δὲ πάλιν σιωπᾷ
καὶ παγετούς σερβίζουμε σὲ ξένο προσφιλὴ μας
ἢ ἄλλον τὸν κορόνομε
καὶ τὸν ἀποθεόνομε.

Δίχως τὸ «ζήτω» τῶν Ρωμηῶν, δὲν γίνετα ἱεράμι
σὲ γείτονα μονάρχη,
στρατοῦ παράτες, γεύματα, πᾶνε κι' αὐτὰ χαράμι
ἂν ζήτω δὲν ὑπάρχη.

Ὅταν τὸ στόμα μας σιγᾷ καὶ ζήτω δὲν φωνάζῃ,
ὁ ξένος σκυθρωπάξει
κι' ὅταν πλατὺ τ' ἀνοίγουμε καὶ ζήτω ἀντηχῇ,
σὲ ὅποιον θέμε κάνουμε θερμὴ ὑποδοχὴ
κι' ἐκεῖνος υπερήφανος ὑψοῦται καὶ ἑξαίρεται
κι' ἐκὼν ἀέκων χαίρεται.

Μέσ' στὸν φυλῶν τὸ σύνολον ποῦ τὸ θαυμάζουσι τόσο
τὸ ζήτη ὡς προνόμιον μόνον σὲ μᾶς ἀνήκει
καὶ ἀπ' ἑσούς τώρα βασιλεῖς μᾶς στέλλουσι οἱ Ρῶσοι
τὸν μὲν σὺν θέμει κάνουμε τῆς γούνας μας μανηκι
τὸν δ' ἄλλοινα ἀφήνουμε νὰ φύγη πικραμένος,
χωρὶς ν' ἀκούσῃ ζήτη ἔν ἀπ' τῶν Ρωμηῶν τὸ γένος.

Ἐμεῖς, Ἄλῃ, ρυθμίζουμε
τὴν θέρμην τῶν ὑποδοχῶν
καὶ ζήτη ξεφωνίζουμε
μετ' εὐχολῶν καὶ ἰαχῶν
ἕσ' ὅποιον τυγχάνει ἐκ τῶν δύο νὰ ἦναι φίλος γείτων
ρωμηῶν τῶν φιλοζήτων.

Ἐμεῖς, Ἄλῃ...

- A. Μὲ σκότισες μ' αὐτὲς τῆς παπαρδέλες,
καὶ πὲς με πὼς τὸν γλῆντησαν τὸν νέο μουσαφίρη
II. Πρὸς χάριν τοῦ γενήκαμε σὺν τοῦ κουτιοῦ σαρδέλες
καὶ ὅπου κι' ἂν ἐπρόβαλλε λὲς κι' ἦταν πᾶνηγυρι
καθέννας δ' ἔτρεχε νὰ δῆ τὴν ἡρεμὴ του ὄψι
ἐνῶ στὸν ἄλλον κύτταξε πὼς λάσπη νὰ τὸ κόψῃ.

Παντοῦ σημαίες τρίχρωμες καὶ ἄλλες δυὸ χρωμάτων
ἐπρόβαλλον στὴν διάβα του ἐκ τῶν καταστημάτων
κι' οὐρανομήκεις ἰαχαὶ ἐπλήρουσι τὸν ἀέρα
καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα.

Τιμητικὴν παρέλασιν ἐκάναμε κι' αὐτοῦ
συμμετοχῇ τῶν στρατιῶν καὶ τῶν ἐξ Ἰεμένης
καὶ εἶδε κι' ἀπεθαύμασε παράστημα στρατοῦ
καὶ λάμπιν ξίφους τρώμαξε καὶ σπάθης τροχισμένης,
πεισθεὶς ἰδίους ὄμμασι πὼς ἡ Παλιὰ Σερβία
μὲ ζόρι μόνον παίρνεται καὶ μεγάλη βία.

Τὸν πήγαμε καὶ στὴν Βουλὴ καὶ εἶδε τοὺς πατέρας
μὲ συζητήσεις μπόσιες νὰ τρώγουν τὰς ἡμέρας
καὶ εἶπε πὼς οἱ βουλευταὶ ἀνέκαθεν κι' αἰετοί
ὡς ἔργον ἔχουνε παντοῦ τὸ νὰ μὴ κάνουν τίποτε
παρὰ νὰ παραδέρνουν
καὶ τὸ μαὰς νὰ παίρνουν.

- A. Καὶ ἡ Βουλὴ τί ἔκαμε σὺν εἶδε τὸν Κηράλη;

- II. Ἀμέσως ἀπετίναξε τὴν νάρκη καὶ τὴν ζάλη
καὶ ἤρχισε νὰ συζητῇ
ἕνα μακρὸ μακρὸ χαρτί
ποῦ ἦτο νομοσχέδιον μεγάλης σημασίας
ἀμείθον τόσων νηστικῶν παληὰς ὑπηρεσίας.

Ἄλλὰ τὸν πήγαμε ποῦ λὲς καὶ σὸ κλειδὸ Φανάρι
καὶ κάθε Φαναριώτισσα σηκώθη σὸ ποδάρι
καὶ παρακώριε ἔτρεξαν καὶ μικρανίφια κι' ἄλλοι
νὰ δοῦν καὶ νὰ μιλήσουνε τῶν Σέρβων τὸν Κηράλη
νὰ δοῦν κι' αὐτοῦ τὴν μούρη
νὰ τοὺς γενῇ ὄγουρι.

Τὶ κόσμος τί συνωστισμός, λὲς κι' ἦταν πασχαλιὰ
καὶ χασομέρηδες πολλοὶ εὐρήκανε δουλειὰ
τῆς τελετῆς ἐπιτροπὴν νὰ κάνουμε σπουδαία
γιὰ νάρθουνε καρσὴ καρσὴ μὲ ἕνα βασιλέα
καὶ νὰ τοῦ ποῦνε γαλλιστί: Σενιέρ, πασὲ πᾶρ λά
σὸ Κέντρον ποῦ τὸ ἔχουμε δικὸν μας μαχαλᾶ
καὶ ἄλλους δὲν ἀφήνουμε τὸν τόπο μας νὰ πιάσουν
νὰ φᾶν καὶ νὰ χορτάσουν.»

Πασὲ πᾶρ λά καὶ πᾶρ ἰσῆ, ὄριστε στὸν σωλιὰ,
ὅπου καὶ Θρόνον στήσαμε γιὰ σὲ τὸν βασιλέα,
τὸν ἴδιον ποῦ ἰστήσαμε γιὰ τὸν προκατόχον σου
μὰ τὸν μετασκευάσαμε εἰς Θρόνον νῦν δικό σου
καὶ τ' ὄνομά σου γράψαμε
κι' ἐκείνου τὸ ξεγράψαμε.

Ἄ ἔν ὀνόματι Χριστοῦ ἐρχόμενος Κηράλης
εἶη εὐλογημένος,
στῶν Βυζαντινῶν τὸν ναὸν σὺ πρῶτος νῦν προβάλλεις
μονάρχης ἰστέμνος
καὶ σ' εὐλογεῖ περιχαρῆς καὶ ὁ Ἐσταυρωμένος
μὲ ὅλον τῶν τρελλορωμηῶν τὸ τιμημένο γένος.

Δὲν ξέρεις πὼς τὸ χαίρεται ἡ Ἐκκλησιὰ σὺν βλῆπῃ
μονάρχης νὰ προσέρχονται στὴν μητρικὴ τῆς σκέπῃ
καὶ εὐλαβῶς ν' ἀσπάζονται τοῦ Πατριάρχου χέρι
καὶ ὄχι σὺν τὸν Βούλγαρον ποῦ μέρα μεσημέρι
διήλθεν ἀκατάδεκτος ἀπὸ τὴν γειτονιά μας
καὶ οὐτε βλέμμα ἔριψε σὲ ταῦτην τὴν γωνιά μας
ἦτις τὸν ἐγαλοῦχσε τὸ μάνα τῆς Θρησκείας
καὶ ἔλαθεν ἀνταμοιβὴν ναῶν, σχολῶν ληστείας.

Ἄ ἔν ὀνόματι Χριστοῦ ἐρχόμενος μονάρχης
εἶη εὐλογημένος,
εὐλικρινῶς τὸν χαιρετᾷ κλεινὸς Πρωθυεράρχης
πολὺ χολοσκασμένος,
ποῦ τὸν περιστοιχίζουσι συνοδικοὶ δεσπότες,
ἀντεθνικοὶ, προδοταί.

Πρὸ ἐβδομάδων μερικῶν ἂν ἤρχετο καὶ σὺ
θὰ ἔβλεπες τὸ Κέντρον μας καρποῦζ-σαλατασῆ
καὶ θ' ἄκουες ὀξείς κρωγμοὺς κοράκιων σαρκοκόρων
ἀρχιερέων σεβαστῶν, ταγῶν τε βουλευφόρων.

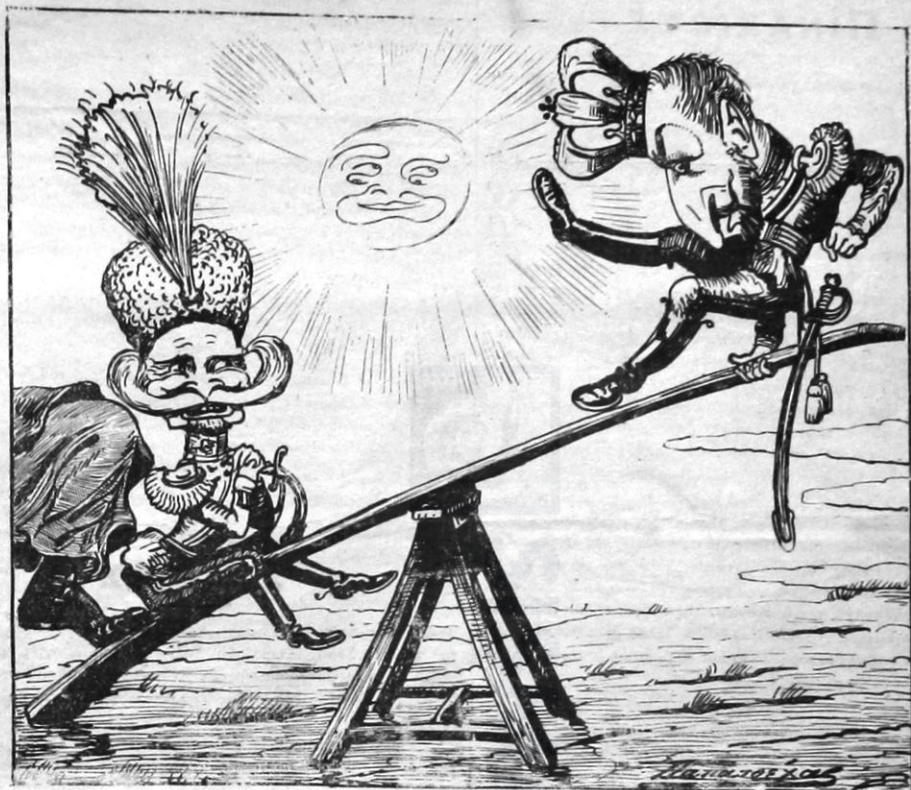
Καλὰ 'καμες κι' ἰεράδυνες, εἶης εὐλογημένος,
τώρα παρῆλθε, βασιλεῦ, τῶν μαχητῶν τὸ μένος,
ἐκόπασεν ἡ καταγιγίς, ἐπῆλθεν ἡ γαλήνη
κι' ἀπὸ κοινοῦ σὲ χαιρετοῦν οἱ πάντες ἐν εἰρήνῃ.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶ στὴν Γαληνότητά σου
τοὺς ἰθνηκοὺς συμβούλους μας, τὰ μάλα διαλεγ-
[μένους,
εἶναι μεγάλη σου τιμὴ νὰ στέκωνται μπροστὰ σου
τοιούτοι ἄνδρες διαλεκτοὶ τοῦ τῶν Ρωμαίων Γένους
κι' ἂν ἦσαι σὺ Κηράλης
μάθε πὼς κι' ἕκαστος αὐτῶν τυγχάνει καψιμάλης.

Γιὰ 'δὲ ταγῶν παράστημα, γιὰ 'δὲ σοφίας κάρας
καμάρωσέ τους, βασιλεῦ, τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆς φάρας
κι' ἰδιαιτέρως κύτταξε καὶ χάζεψε λιγάκι
τὸν τῶν ταγῶν Βενιαμίν, τὸν ζηλευτὸν Παυλάκη,
ποῦ τόσο τὸν κατέβαλεν ἡ τελευταία κρίσις
γιὰτ' ἔτρεχαν τὰ μάτια του σὺν Ἐηροκρήνης βρύσις.

Παρῆλθον ὁμως ὄλ' αὐτὰ καὶ τίποτε δὲν μένει
κι' ἄς ποῦμε τώρα, βασιλεῦ, σαμπάνια ξεφρισμένη
νὰ σ' εὐχθῶ ἀπὸ καρδιάς νὰ φέρῃς τὴν κορῶνα
ὀλόκληρον αἰῶνα.

Σὺν τάκουσε ὁ βασιληὰς ἐπῆγε νὰ τὰ χάσῃ
καὶ ἤρχισε νὰ σκέπτεται τί διάβολο θὰ κἀνῆ
ἂν ἡ εὐχὴ ποῦ τοῦδωκε ὁ Πατριάρχης πιάσῃ

Σάν μικρά παιδιά, κι' οι δύο παίζουνε ταγκαλαπίστη
και νικᾷ ὁ συμμαχῶν μετὸν νόμο καὶ τὴν πίστι.

καὶ γίνῃ μούμια Φαραῶ κἄν μυῖγα στὸ ταβάνι,
κατάδικος ὁ φουκαρᾶς νὰ φέρῃ εἰς αἰῶνας
τὸ ἄχθος τῆς κορώνας.

Καὶ ὀργισθεῖς μετὴν εὐχὴ ἠγέρθη στὸ ποδάρι
καὶ ἄρον ἄρον ἔσπευε ν' ἀφήσῃ τὸ Φανᾶρι
ἀπάγων δῶρον τιμαλφῆς μιὰν ἱερὰν εἰκόνα
γιὰ νὰ προσεύχεται εἰς αὐτὴν μὴ ζῆση εἰς αἰῶνα.

Πλὴν ὁ Πατρίκι, οἱ σύμβουλοι, ἀρχιερεῖς τε κι' ἄλλοι
μ' ἀμάξια τετρακαίδεκα καὶ μετὰ πομπὴ μεγάλη
ἐπήγανε στὸ Μερασήμ καὶ τὸν ἀντεπισκέφθησαν
καὶ ὅλοι μετὰ παράσημα καλοῦταικα βολεύθησαν.

Πᾶρτε παράσημα, σιπτοί, ταινίας Ἄη Σάββα
καὶ πλάκας Καραγεώργετις ἀδαμαντοκολλήτους
νὰ κάμῃτε ἐπίσκοπον καὶ δεῦτερον Βαρνάβα
νὰ χάσουνε οἱ Βούλγαροι στήν Δίβρα τὴν βολή τους
καὶ νὰ καλοθρονιάζονται οἱ Σέρβοι ἀντ' ἐκείνων,
οἱ φίλοι τῶν Ἑλλήνων.

Μᾶς ξέρετε ποιοὶ εἰμεθα, σᾶς ξέρομε ποιοὶ εἰστε,
πλὴν πᾶρτε νῦν παράσημα, τὰ στήθη σας κοσμήστε,
πᾶρε Πατρίκη τὸ ἔμῳν, παίρνω κι' ἐγὼ τὸ σόν
γιὰ σουβενίρη τῶν Δεβρών κι' εἰς μνήμην Βελοσῶν.

Καὶ διανεμᾶς εὐσημα στὰ εὐπειθῆ τεκνία
καὶ δώσας στὸν Φιλόθειον ὀλόχρυση ταινία

τοῦ Συμβουλίου ρώτησε τὸν πρῶτον γραμματέα
τί κάνουνε οἱ Σύμβουλοι: Κι' εἶπεν αὐτός: Ὁραῖα,
καπνίζουμε καὶ πίνουμε ντουζίνες τοὺς καφέδες
συχνάκις δὲ τσακόνονται μετὰ δεσποτῶν τζουμπέδες
καὶ μάχονται σὰν τὰ σκυλιὰ...
αὐτ' εἶν' ἡ μόνη των δουλειὰ.

Μόκκας καφέ καντάρια
τρατάρουν πρὸς ἀλλήλους
καὶ βάζουν ὅτὰ παγκάρια
τοῦ κόμματος τοὺς φίλους
κι' αὐτοὶ ἀπ' τὰ παγκάρια τοὺς δίδουνε λουφέ
γιὰ ἔξοδα καφέ.

Θαυμάσας δὲ ὁ βασιλεὺς τὰς τῶν ταγῶν θυσίας
προσέφερον ὡς ἱερῶν γιὰ τὰς καφεποσίας
φράγκα δεκακισχιλία σ' ἓνα τουρβᾶ βαλμένα
καὶ μὴ μερῶ τοῦ εἶπανε τοῦ ἔθνους οἱ ἄνδρες,
μὰ τσακιστὸ ἓνα παρὰ δὲν ἔδωκε σ' ἐμένα
γιὰ ὅσα ζήτω φώναξα, Ἄλλ' μου, τόσες μέρες
Α. Ἐλα, λοιπόν, ζητιᾶνε μου, νὰ σ' ἀποζημιώσω
καὶ σένα καὶ τὸ Γένος
καὶ γύρισε τὰ νῶτ' σου νὰ σὲ ξυλοφορτώσω
μὴ μείνης πικραμένος.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Με τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς οἱ βαρβαλοῦντες ἀνέκτησαν τὴν παλαίαν τὸν βαρβαλίαν, οἱ δ' ἀνάλογτοι, τὴν παλαιὰν τὸν κ' αὐτοὶ ἀναλογίαν. Ὁ λαὸς, ὁ περίφημος αὐτὸς λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὁποῖος ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ μερικὸς καψιμάληδες, ἔβρισε καὶ πάλιν τὸν καθένα ἐς τὴν θέσιν του, τὸν καψιμάληδων ἐξασφαλισάντων κ' αὐτῶν τὰς θέσεις των.

*

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐκλογὰς ἡ κλίκα ἀνέπτυξε καὶ τὴν φορὰν ταύτην ὄλην τῆς τὴν δραστηριότητα, θέσασα εἰς ἐνέργειαν παλαιὰ καὶ νέα τετρίτια. Εἰς μίαν τῶν ἀνωθεν τοῦ Φαναρίου ἐνοριῶν ὑπεσχέθη τὸ ὑψηλὸν ὄφρϊον τοῦ ἐπιτρότου τῆς ἐκκλησίας εἰς 17 ἐν ὄλω πρόσωπα εἰς δὲ τὸ Νεοχώριον ἐσχόρησε μερικὰ τέταρτα τοῦ μετρητιῆ καὶ οἱ δωροδοκῆντες ἐσπευσαν νὰ ἐκδηλώσων διὰ τῆς ψήφου των τὸ ἀγνὸν λαϊκὸν φρόνημα, καταταραξάντες τοὺς μονοῦκα σφαγιάζοντας αὐτό.

Κ' ἄλλοι κατὰ τὰς ἐκλογὰς γίνονται δωροδοκία. Ἄλλ' ἀπότου ἀνεκαλύφθη ἡ ψήφος οὐδέποτε ἐσημείωσε τοιαύτην ἐξευτελιστικὴν τιμῆν.

*

Καὶ πράγματι εἰς ἄλλας ἐνορίας οἱ ψηφοφόροι εἰς πολὺ περισσότερα ἐξοδα ὑπέβαλον τὴν κλίκα, δαπανήσασαν, ὡς λέγεται, 270 λίρας δι' ὄλην τὴν ἐκλογικὴν ἐκστρατείαν. Ἄλλα καὶ εἰς εἶδη ἐγένετο ἀρκετὰ ἐξοδα. Οὕτως εἰς ψηφοφόρος τῆς ἐνορίας Σ... διὰ νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του εἰς τὸν ὑποψήφιον τῆς κλίκας προατήτης καὶ ἔλαβε προκαταβολικῶς ἓνα σακκὶ σαποῦνι, ἄλλος δὲ πάλιν τῆς ἐνορίας Υ... ἓνα τενεκὲ βούτυρο. Ὁ λαβὼν τὸ βούτυρο ἔβρισε κ' αὐτὸς βούτυρο ἐς τὸ... ψωμί των.

*

Κατὰ τὰ ἄνω, τὸ λαϊκὸν φρόνημα Κωνσταντινουπόλεως παρομοιάζει τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τὰς ἐξῆς διατιμήσεις κατ' ἐνορίας:

Ἐνορία Νεοχωρίου	Γρόσια 15 καὶ μερικὸ δούζικα.
Ἐνορία Σ...	Ἐνα σακκὶ σαποῦνι.
Ἐνορία Υ...	Ἐνα τενεκὲ βούτυρο.

Ἄξια τῆς ὄλης παρακαταθήκης τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος..... 270 λίραι.

*

Ἀπὸ 15 ἡμερῶν ὁ Χακὴ πασὰς παίζει μετὰ τὴν Βουλὴν τὸ κρυφτό. Ἡ Βουλὴ ἠθέλησε νὰ μάθῃ παρ' αὐτοῦ διατι, παρὰ τὸς ἐπαγγελίας τοῦ ὄραίου ἐκείνου προγράματός του, δὲν ἐργάσθη διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς ἐπιρροῆς τῶν στρατοδικειῶν. Ὁ Βεζύρης εἶχεν ἀναβῆλῃ τὴν ἀπάντησίν του μέχρι οὐ ἀναχωρήσῃ ὁ Τσαρίσκος, ἐμπανισθεὶς δ' ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀντὶ ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐπερώτησιν, εἶπε: Ἐυχαριστὸς θὰ σὰς ἀπήντων ἄλλ' αἴρων εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποδεχθῶ τὸν βασιλεῖα τῆς Σερβίας καὶ δὲν ἔμπορῶ νὰ ἐκτεθῶ εἰς ἐνδεχομένην μομφὴν τῆς Βουλῆς.

Ἀυτὴν ἐδέχθη νῆαν ἀναβολὴν καὶ τῷ ὄρισεν ὡς ἡμέραν ἀπολογίας τὴν σήμερον Ἄλλ' ὁ Βεζύρης ἤρε ἀπὸ τὸν τρόπον νὰ φυγομαχήσῃ καὶ τῇ ἐμήνησεν διὰ σήμερον δὲν εὐκαιρεῖ εἰπεὶ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κατενοώσῃ τὸν ἀναχωροῦντα βασιλεῖα.

Ἐάν πάσαι αἱ ἐξαγγελθεῖσαι ἡγεμονικαὶ ἐπισκέψεις πραγματοποιηθῶσι, μόλις μετὰ δύο ἔτη ὑπάρχει ἔλλειψις νὰ εὐκαιρήσῃ ὁ Βεζύρης ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐπερώτησιν.

*

Οἱ Βούλγαροι ἐξοῦλεσαν γιὰτι καὶ καλὰ νὰ σηματολοίσωμεν τὰ καταστήματά μας ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας. Ἡθέλουν δηλαδὴ νὰ τὰ σηματολοίσωμεν καὶ διὰ τὸν Φερδινάνδον. Καὶ λέγεται συνήθως περὶ αὐτῶν ὅτι εἶναι κουκοπόνηροι, ἐνῶ μόνον τὸ πρῶτον συνθετικὸν τοῦ χαρακτηρισμοῦ των τοὺς φθάνει, νομίζω.

*

Ἄλλὰ πῶς ἠθέλουν νὰ σηματολοίσωμεν ἡμεῖς τὰ καταστήματά μας, ἀφοῦ αὐτοὶ οὐκοῦν οἱ ὀλέγιστοι Βούλγαροι τῆς πόλεως μας θεν τὰ ἐσηματολόισαν. Εἰς ἐξ αὐτῶν, γαλακτοπώλης κατὰ τὸ Τσεζιμ, ἐτόλμησε τὴν πρῶτην ἡμέραν ν' ἀναρτήσῃ μίαν βουλγαρικὴν

κῆν, σημαίαν ἄλλ' ἐπειδὴ ἄπ' τὸ πρῶτο ὡς τὸ βράδυ κανεὶς δὲν πάτησε ἀπὸ τὸ κατάστημά του, τὴν ἄλλην ἡμέραν τὴν κατέβασε, ἐκ φόβου μήπως ὄλωσεν διόλου ξυνοῦσαν τὴν γαυρότητα του.

*

Οἱ Καισαρεῖς εἶναι ἐμπεριστατοὶ μὴ δυνάμενοι νὰ εὔρουν μητροπολίτην. Οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι τότε μόνον πετοῦν τὸ παλιὸ ροιχὸ των, ὅταν ἔχουν νὰ φορέσουν καινούργιο. Οἱ Καισαρεῖς ἀπεκῆρξαν τὸν μητροπολίτην των χωρὶς νὰ ἔχουν ἑτοιμὸν τὸν διάδοχόν του. Καὶ τώρα ὁ θρόνος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου χηρεύει, διότι κανεὶς τῶν μητροπολιτῶν μας δὲν δέχεται νὰ προβιβασθῇ εἰς πρωτόθρονον καὶ νὰ ὑποβιβασθῇ εἰς λιμώττονα ἐρημίτην.

Ἦρχισε δηλαδὴ καὶ μεταξύ αὐτῶν τῶν κληρικῶν νὰ μὴν εἶχῃ περὶ πέρασι τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο:

«Ἄς μὲ λένε βοεβοδίνα
κ' ἄς πεθαίνο ἄπ' τὴν πείνα.»

*

Οὕτως οἱ Καισαρεῖς εὐρίσκονται τώρα πρὸ τοῦ διλήμματος ἢ ν' ἀνοῖξουν τὸ πουργὶ των καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὸν ἀρχιερέα των ἀξιοπρεπὴ συντήρησιν, ἢ νὰ ἀρκεσθῶν εἰς κανένα παρεκτενέ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πρῶτον εἶναι δύσκολον, μοιραίως θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ δεύτερον, ἴνα πληρωθῇ καὶ τὸ γραφικόν: Καὶ ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι...

Ἐχθίνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Τὸ ἀποτρόπαιον ἐκεῖνο χαρμακίτι, τὸ ὁποῖον λέγεται σταθμὸς τοῦ Γαλατὰ Σεράϊ, ἐξορασθῆν πάλιν με νερομπογιές, βαφὴν τὴν φορὰν ταύτην μετὰ τὰ ἐπιλήψιμα χρώματα λευκοῦ καὶ κωνίζοντος. Ἐξάπαντος ὁ Μουχεδδὶν βεῖς ἐργάζεται γιὰ νὰ τὸ ἐνώσῃ μετὰ τὴν Ἑλλάδα.

— Μεγάς ὑψομὸς εἰς τοὺς γκαζοτενεκέδες Οἱ βαρβαλοῦντες τοὺς ἀγοράζουσι δσα-δσα φοβοῦμενοι νὰ τοὺς ἀφήσουν στὴν πιάσα.

— Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Μελόδραμα τὴν ἐσπέραν ποῦ ἐπαίξεται ὁ «Φάουστ» παρηκολούθουν τὴν παράστασιν δύο γεροντάκια μεθρησκευτικὴν εὐλάβειαν. Ὅταν δὲ ἡ γρηὰ εἶδε τὴν Μαργαρίταν νὰ κἀμῃ τὸν σταυρὸν τῆς ἀλαφρόγχα, κύψασα εἶπε ἴστων γέρω τῆς: Φράγκισσα φαίνεται νὰ ἦναι ἡ Βλαχοπούλου.

— Τὰ σκυλιὰ μαθόντα, φαίνεται, τί τὰ ἀναμένει, ἤρχισαν ν' ἀποσύρονται ἀπ' τοὺς δρόμους καὶ νὰ τροπῶνουν ὅπου εὔρουν. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἐθεάθη περιδιαβάζον εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Ὁθωμανικῆς Τραπεζῆς. Ἡθέλε, βλέπετε, νὰ γίνη τραπέζιτης διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ἴστων ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ ἀλητῶν νόμος.

Ἡελεζεβούλ.

Ἄγγελια, χρονικὰ—κ' εὐθυμα κοινωμικὰ.

Κονιάκ καὶ δούζικα ἀγνὰ-πουλεῖ μέσ' ἰστην Κεσοάνη ἓνας καὶ μόνος ἐμπορος, Παρασκευὰς ὁ πάνυ ποῦ δίκαια κατόρθωσε πελάτας του νὰ κἀνῃ ὄσους τοῦ πότου ἑρατὰς ἐγκλείει ἡ Κεσοάνη.

Εἰκόνας τῆς τε Πόλεως ὡς καὶ τῶν Ἀθηνῶν Βασιλειᾶδος ὁ γιατροὺς ἐξέδωκεν εἰς τόμον, τὸ βρήκα ὡς ἀνάγνωσμα τὰ μάλιστα τερπνόν ὡς περιγράφον ἔκτενῶς καὶ τὰ σκυλιὰ τῶν δρόμων καὶ τόσα ἄλλα πράγματα παληὰ, Βυζαντινὰ ὡς καὶ τὸν διαλάφαντα πάλαι τεμπελεχὰν.

Σκενδεριδὸς ὁ Ἀλέκος ὁ φιλόπονος πολὺ ἤρχισεν ἐκδίδων τύποις εἰς φυλλάδια κομψὰ ὄσους νόμους ἕως τώρα ἐπεψήφισ' ἡ Βουλὴ... ἕκαστον τῶν φυλλαδίων ἓνα κάρτο μοναχὰ

Ἄφ' ὄφρος—περιοδικὸν ποῦ τόσο τὸ θανμάζω συγγιῶν τὸν ἐκιδόντα Δεπάσαν τὸν Τομάζο.

Ἰγνεύθουος Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΝΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ - ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπὸ

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Δι' ἐγγραφήν και διὰ πᾶν ὄτι ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθυντέον :

Ἐν Γαλατῇ, Ἰδρυολόγων Χάν, ἀριθ. 12-13

(Ἦραι γραφείου 3-5 μ. μ.).

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει..... γρ. 40

Ἐν ταῖς ἑταιρείαις..... γρ. 50

Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ..... γρ. 13

Ὅρος ἀπαράβατος ἑγγραφῆς : Προπληρωμῆ.

Ἐναετον φύλλον 20 παράδες

Φύλλα καλαιά γρ. 2 ἑκαστον.

Ἀρ. 89

Ἔτος δευτερον μετροῦμεν
καὶ στὴν Πόλι κατοικοῦμεν

Ὀδοῖοντα κ' ἐνηγὰ
ξημεροῖνε Πασχαλιὰ.

Χάμα κ' ἑνηκακόσια δέκα δέκα και ἐπὶ τ' Ἀπρίλη
χιλιοὶ δύο κυκλοφοροῦνε περὶ Ἀλβανίας θρόνοι.

Ἕμνοῦν κ' οἱ πιερρότοι ἐπέτειον τὴν πρώτη.

(Πιασμένοι χέρι χέρι τραβοῦνε στὸ Παλάτι
καὶ τέτοιον ἕμνον ψάλλουσι στὸν Ἀνακτα Ρεσάτη.)

- A. Στὴν ἀνάρρησίν σου Ἄναξ, δέξου αἰνοὺς κ' ἀπὸ μᾶς
ἀπ' τοὺς δύο χατζαϊβάτας πού τὰ πάντα σατυρίζουν,
πρόβαλλε στὸ παραθύρι, Σὺ πού πλείεις σὲ τιμᾶς
κ' ἄκουσε δύο κουβεληδες τί μανέδες σὲ τονίζουν.
- Π. Καταδέξου νὰ προκύψης, Βασιλιᾶ, στὸ παραθύρι
γιὰ ν' ἀκούσης τὸ ντουέττο τοῦ Παντιᾶ καὶ τοῦ Ἀλῆ,
καραγιούζηδων ἀστειῶν καταδέξου τὸ ψαλτήρι
πού σου ψάλλουσι ὡς ἱκέται στὸ σπιτιοῦ σου τὴν αὐλή.
- A. Πρόβαλλε φιλομειδῆς,
πρόβαλλε στὸ παραθύρι
γιὰ νὰ δῆς δύο ἀηδεῖς
πού τὸ Σύνταγμα συμφέρει
καὶ ἐνόησε εἰς ντουέττο πούν' καὶ τοῦτο ἀηδεῖς
κ' ἀηδῶς μανέδες ἄδει ἐν ὄργανοῖς καὶ χορδαῖς.
- Π. Ἐνας χρόνος εἶναι τώρα,
ἕνας χρόνος πού καὶ Σὺ

- A. Ἐνας χρόνος εἶναι τώρα
πού σὲ ἔχουμε ρεῖζη
καὶ δὲν εἶδαμε μιὰ μπόρα
τὸ νταβλέτι νὰ μαστίζη,
ἀλλ' ἡρέμως ὄλοι ζοῦμε,
Πατισάχη σεβγκιλῆ,
καὶ τὸν ἐκπτώτων κρατοῦμε
σὲ φυλάκα ἀσφαλῆ.
- Π. Χρόνος πέρασεν ἀφότου
ἢ ἐπάρατος ἐκείνη
τυραννία τοῦ ἐκπτώτου
εἰς τὴν Βίλλα Ἀλαττινή
ἐνεκλείσθη ἀσφαλῶς
καὶ ἀνέπνευσ' ὁ λαὸς
εὐλογῶν τὸ ὄνομά σου
καὶ τὴν ἀγαθὴ καρδιά σου.

A. Ἀγαθώτατος πρὸς πάντας
πρὸς ἀθώους κι' ἀμαρτάντας
ἔγεινεις ἀγαπητὸς
πρὶν παρέλθ' ἔνιαυτὸς
καὶ φυλῶν παντοίων γόνου
ποῦχαν τρόμο στὸν Χαμίτη
κλίνουσι νῦν προθύμως γόνου
στὸν καλὸ των κυβερνήτη.

Π. Δὲν σὲ σκιάζεται κανεὶς
γιατὶ ἔλοι σ' ἀγαποῦνε,
μὰ καὶ σὺ 'σαι προσεὶνής
σ' ὄσους τρέχουν νὰ σὲ δοῦνε
κι' ὡς Χαμίτης δὲν φοβείσαι
τὰ σημάδια τῆς ἀγάπης
γιατὶ ξέρεις ὅτι εἶσαι
βασιλεὺς κι' οὐχὶ σατράπης.

A. Βασιλεῦεις ἕνα χρόνον
σὲ λαῶν ποικίλων πλήθη
καὶ σκορπίζεις ἀπ' τὸν θρόνον
τυραννίδος μαύρης λήθη
πλούσιος εἰς διαχύσεις
φιλοστόργων αἰσθημάτων,
πέννης ὁμως εἰς ὀρχήσεις
ἐπὶ τέκνων σου πτωμάτων.

Π. Ἐἶσ' ἀντίπους τοῦ Χαμίτη
ὅπως ἔλοι Σὲ ποθοῦσαν . . .
ἐπισκέφθης καὶ τὴν Σμίτη,
ἐπισκέφθης καὶ τὴν Προῦσαν,
θὰ τραβοῦσε δὲ κι' εἰς Σκόπειαν
νὰ Σὲ ποῦν κι' ἐκεῖ «γιασᾶ»
μὰ Σὲ πρόλαβαν τὰ τόπια
τοῦ Σεβικὲτ Τουρκοῦ πασᾶ.

A. Μὲ τὰς πολυένκρους μάχας
πῶχουν 'κεῖ οἱ Ἄλθανοὶ
θλιβῶμαι κι' ἐγὼ ὁ χάχας
κι' ἡ καρδοῦλα μου πονεῖ,
μὰ χρειάζεται κι' ἡ μάχη
ὅταν δι' αὐτῆς σκοπῆται
μὴ μᾶς ἔλθουνε στὴν ράχι
κι' ἄλλοι τύρανοι Χαμίται.

Π. Μέσ' σ' αὐτὴν τὴν συμφορᾶ
καὶ στὰς τόσας φασαρίας
Σ' ἠῦρεν αἰφνης κι' Ἰαρά
μετὰ λευκοματουρίας
καὶ πυρέσσαν μέσ' στὸ στρῶμα
μὲ δακρῶν βλέψεις ὄμμα
νέαν ἀδελφοκτονίαν
στὴν γενναίαν Ἄλθανίαν.

Π. Στέλλεται πυκνὸ ἀσκήρι
στέλλονται κανόνια κι' ἄτια
κι' ἡ καρδοῦλά σου ἀσπᾶρει
μὲ τὰ νέα βουκουάτια
καὶ εἰς ὄλους τὴν εἰρήνη
μακροθύμως συνιστᾶς,

πλὴν κτυποῦνε μὲ Μαρτίνη
στρατιαὶ στασιαστάς.

A. Στῆς χαρᾶς μας τὰ πελάγη
ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι
στάσις αἰφνης ἐξερράγη
καὶ μᾶς πῆγε ρεμπιτιδι
μὴ κι' ἡ γείτων Βουλγαρία
εὐρῆ πάλιν εὐκαιρία
νὰ μᾶς δείξῃ μὲ τὴν στάσιν
πρὸς τὸ κλέπτειν νέαν τάσιν.

Π. Ξέρεις πῶς αὐτὴ δὲν παίζει
'σάν καὶ 'μᾶς τοὺς χατζαϊβάτας . . .
κι' ὁ Φιφάτης στὸ τραπέζι
πῶδωκε στοὺς διπλωμάτας
κάλεσε ὡς μουσαφίρη
καὶ τὸν Βούλγαρο σεφίρη
μήπως πάλιν χολοσκάση
κι' αἰφνιδίως μᾶς τὸ σιάση
κι' ἔπειτα, γιὰ νὰ ξεσπάση,
κατὶ νέον μᾶς ἀρπάση.

A. Στὴν ἀνάρρησίν σου, Ἄναξ, δέξου κι' ἀπὸ μᾶς
[τεμπρήκια
ἀπὸ μᾶς ποῦ ἀγαποῦμε τὰ συχνὰ χοβαρταλήκια
καὶ δὲν μάθαμε ποτὲ μᾶς τί σημαίνει πόνος, λύπη
κι' οὔτε θέλουμε ν' ἀκούμε τί συμβαίνει στὸ Ἰστίπι.

Π. Δέξου κι' ἀπὸ μᾶς τεμπρήκια,
σπλαχνικώτατε Σουλτᾶνε,
δέξου, Ἄναξ, συχαρήκια
καὶ τὴν Ἰαράν σου 'γειάνε
νὰ μᾶς ζήσης χίλια χρόνια κι' εἰς αἰῶνας μα-
[κρυνούς
δίχως μάχας ἐμφυλίου πρὸς ἀνάρτας Ἄλθανούς.

A. Τέτοιος ἀγαθὸς μονάρχης χίλια χρόνια ἄς μᾶς
[ζήση
κι' ἂν θελήσῃ γιὰ τὸν ὕμνον νὰ μᾶς δώσῃ καὶ
[μπαξήσι
ἄς μᾶς ζήσῃ ἄλλα χίλια καὶ ποτὲ νὰ μὴ πεθάνῃ,
Παντελὴ μου πεχλιβάνη.

(Μὰ 'κεῖ ποῦ τέτοια ἐψάλαν οἱ δυὸ ἀστεῖοι φίλοι
ἀνοίγει ἡ δόλοχρηση τῶν ἀνακτόρων πύλη
κι' ἕνας τρισκαϊδεκάπηχος λαλᾶς τοῦ Παλατιοῦ
μ' ἕνα κουρμπᾶτσι καὶ τοὺς δυὸ τοὺς κάμει τ'
[ἀλατιοῦ.)

Τσουγκρίσματα αὐγῶν Συνόδου καὶ ταγῶν

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
νικήσας Ἄδου πύλας,
Πάσχα γιορτάζουμε φαιδρὸν
μετὰ τῆς καμαρίας
Χρυσᾶ μοιράζουμε αὐγὰ στοὺς νεοεκλεγέντας
καὶ τοὺς ἐχθροὺς μας κλαίουμε τοὺς ζωντανούς τα-
[φέντας.

"Αίντε νὰ διοῦμε ποιὸς ποιόνα νὰ σπασῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ δαίμονες πεπτῶκασι
φαιδρὰ ἀκούμε ὡσανὰ ἀγγέλων οὐρανίων
δίδουμε κόκκινα αὐγά σ' ἐκείνους τοῦ δεδῶκασι
τὰς ψήφους τῶν ὑπὲρ ταγῶν τὰ μάλα πειθηνίων,
ὑπὲρ ἀνδρῶν τοῦ κόμματος καθ' οὗ καὶ πύλαι Ἄδου
οὐ κατιχύσωσι ποτε παρόντος Βασιλεύου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ζῶνι ἐν τῷ κόμματι δώσας,
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τὸν θάνατον πατήσας,
βαρυαλγούντων ἢ τετρὰς αἰσχροῦς ἐρρεζιλίειθι
καὶ μαύρη βγήκει ἐκ καλπῶν πλείστορον καὶ πίσσας.

Οὐκοῦν προσέλθετε ταγοὶ κι' ἡ τράπεζά μου γέμει,
προσέλθετε συνοδικοὶ σὰν τοὺς βρεγμένους γάτους,
προσέλθετε, προσέλθετε, γιὰ ὅλους ἔχει γέμει
γιὰ λιποσάρκους καὶ παχείς, γιὰ νήστευσι καὶ χορτάτους
κι' ἀπ' τὸ τραπέζι τῆς Λαμπρῆς μὴ φύγη νηστικὸς
μηδ' ἔμπιστός μου σύμβουλος μηδὲ συνοδικός.

Εἰ τις ἐλήλυθεν ἡμῖν ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας
τὸ ὄφλημα τὸ δίκαιον τανῦν ἄς ἀπολαύη,
ἀλλ' εἰ τις ἀποπλανηθεὶς κατέφθασεν ἐξ ὥρας
ἀνευδοιάστως τὰ φαγὰ τῶν τραπέζιου ἄς χάθη.

Εἰ τις ἐχθρῶν μου σύμμαχος χρονάκια δέκα ἦτο
καὶ μόλις τώρα γένηκε τῆς γούνας μας μαθήκι
γι' αὐτὴν του τὴν βραδύτητα οὐδόπως φοβηθήτω
ἀλλ' ἄς προσέλθῃ νὰ χαρῆ τοῦ κόμματος τὴν νίκη.

Εἰ τις τὴν ἐκτὴν ἐφθασε στοῦ Τζῶνη τὸ φουσατο
ποσῶς μὴ διελιῶτω

εἰ δέ τις μόλις πρόφθασε τοῦ Πάσχα τὸ τραπέζι,
ἄς μὴ θαρρῆ πῶς τὸν κρατεῖ τὸ κόμμα μας καρῆζι.

Φιλάνθρωπος ὁ Κύριος τοὺς πάντας περικόνει,
εἰς ὅλους δίδει μερτικὸ ἀπ' τὸ παχὺ ἀρνάκι,
Θεοχαρίδην ἔλεει καθάπερ καὶ τὸν Τζῶνη
καὶ δὲν ἀφίνει νηστικὸν μηδὲ τὸν Λιμαράκη.

Κάκεινῳ δίδωσιν ἀμὸν
κι' αὐτῷ αὐγά χαρίζει
φιλεῖει τὸν ἰωθινὸν
καὶ τὸν στερνὸν ταίζει.

Ἐκτιμᾷ μὲν τὸν Τζωνάκη,
ἀλλ' ἀσπάζεται τὴν γνώμη
καὶ τοῦ Δόκτωρ Λιμαράκη
ποῦ τὸν φάγανε οἱ δρόμοι
ἕως ὅτου κατορθώσῃ ἰθνηκὸς ταγὸς νὰ γίνῃ
νὰ ταμπᾶ κι' αὐτὸς ταῖν.

Ἄλλὰ προσέλθετε καὶ σεῖς
νὰ πάρετε αὐγά,
συνοδικοὶ ἀρχιερεῖς
καὶ πρῶτοι στὸν καυγᾶ.

Προσέλθετε, προσέλθετε, σὰς τὰχω ἐτοιμάσει
ἀντέχοντα εἰς τσοῦγκρισμα πρὸς ἐχθρὸν αὐγὸ,
κάθε αὐγὸ σας θὰ μπορῆ δυὸ Τζῶν αὐγὴ νὰ σπάσῃ...
ἀλλὰ τὸ ἰσχυρότερο τὸ κράτησα ἐγὼ
ἕνα αὐγὸ πελώριο παχειὰς ἀλεκτρυόνος
νὰ τῶχω γιὰ τὸ τσοῦγκρισμα μετὰ τοῦ Χαλκηδόνος.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Τὸ μυστήριον ἐξακολουθεῖ νὰ περιβάλλη τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ. Ἐκεῖ ὅπου ἐνομιζάμεν τοὺς ἐπαναστάτας ὑποταγέντας καὶ ἀσχολουμένους εἰς τὰ ἔργα των, ἐπισήμοι καὶ ἰδιωτικοὶ εἰδήσεις μᾶς τοὺς παρουσιάζουν αἰφνης ἀναχιτίζοντας τὴν πορείαν στρατιωτικῶν σωματίων, συγκροτούντας πολυάφρους καὶ πολυένεργους μάχας, διαρπαζόντας ἀμύσηστοιγίαν καὶ τοχυροειεῖα, κόπτοντας τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα καὶ στέλλοντας ἀντιπροσώπους διὰ νὰ διαπραγματευθῶσι τοὺς ὄρους τῆς καταθέσεως τῶν ἄπλων. Ὑπάρχει δὲ καὶ εἰδήσις, καθ' ἣν ἐπισήμοι, πρεσβεία ἐμψανσιθεῖα πρὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου Τουρκοῦ πιασά, ἀπήτησε πικρ' αὐτοῦ νὰ... ἐκκενώσῃ τὴν χώραν των!

Τὸ κορυφωμα ὅμως τῶν ἀλλοκότων ἔγκειται εἰς τὴν ἄλλην ἐκείνην εἰδήσιν, καθ' ἣν ὁ Τουρκοῦ πιασά, ὁ ἐν Πρισερῆνι στήσας τὸ ἀρχηγεῖόν του καὶ ἐκεῖθεν ἐξαποπέλλων τάγματα καὶ πυροβολαρχίας κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ἀγγέλλει ὅτι μὲ τὸν στρατὸν του πολιορκεῖ ἤδη τὸ Ἰπέκιον, τὴν Λούμαν καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν Πρισερῆνην. Πῶς τώρα κατάρθωσεν, ἐν Πρισερῆνι εὐρισκόμενος καὶ καταγινόμενος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μεταρρυθμίσεων, νὰ εὐρεθῇ ἔξω αὐτῆς καὶ νὰ τὴν πολιορκῇ, εἶναι κα' αὐτὸ ἐν ἀπὸ τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τὴν Ἀνατολὴν γίνονται.

Καὶ ποῦ εὐρίσκουν οἱ ἐπαναστάται τὰ ὅπλα καὶ τὰ φυσιέκια διὰ νὰ συγκροτοῦν αὐτὰς τὰς πολυάφρους μάχας; Ἀφοῦ ἀπεκλείσθη κατ' ἀρχὴν ἡ ἀνάμιξις εἰς τὸ κίνημα αὐτοκρατικῶν προκτόρων καὶ αὐστριακοῦ χρυσοῦ, πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἐν Ἀλβανίᾳ ὑπάρχει κανεὶς κρυφὸς μαρουντζιάς, ἔχων πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπαναστατῶν ξηρὰν-ξηρὰν πυρίτιδα. Ἐκτός ἐὰν ὁ οὐρανὸς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη συνεθίξῃ νὰ βρέξῃ φυσιέκια καὶ Μαρτίνα.

Αὐτὸ δὲ νὰ ξεῦρετε ποῦ συμβαίνει διότι ἄλλως ὁ πολὺς ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ πρὸ μῆας μόλις ἐβδομάδος δηλώσας εἰς ξένους ἀνταποκριτὰς, ὅτι ὁ εἰς Ἀλβανίαν στελλόμενος στρατὸς θὰ ἐπιδιώξῃ πρὸ παντός τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν κατοίκων, δὲν θὰ ἐδήλου προχθὲς διὰ τῆς Κυβέρτησις τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ τὸ ἔχει θέσει εἰς δευτέραν καὶ τρίτην μοῖραν.

Ἄλλὰ τότε τί εἶδους συνταγματικὴ ἰοότης εἶναι αὐτῇ, τὴν μὲν Μακεδονίαν νὰ διατρέχουν ἀποσπασμάτια καὶ νὰ πιέζουν τοὺς κατοίκους πρὸς παραδόσιν ὀπλων, ἔστω καὶ ἀναπάρκτων, τοὺς δ' Ἀλβανοὺς ν' ἀφίουν πανόπλους;

Φαίνεται ὅτι ἡ οικονομολογικὴ λιμνηδὸν τοῦ Τζαβίτ βεή ἀρχίζει ν' ἀναρροῦται. Πέρουσι μᾶς ὑπέβαλε προϋπολογισμὸν μὲ 7 ἑκατομμυρίων ἔλλειμμα Ἄλλ' ἀπεθεώθη, διότι κατόρθωμα ὁμολογουμένως ἦτο νὰ συνταχθῇ προϋπολογισμὸς κατόπιν τοῦ τρικωνταετοῦς ἐπὶ Χαμητὸν οικονομικὸν χάους. Ἐφέτος, μολοντοὶ ὁμολόγησεν ὅτι αἱ προϋπολογισθεῖα πέρουσι πρόσσοδοι ἀπέδωκαν πλεόνασμα 2 1/2 ἑκατομμυρίων, ἐν τούτοις ὑπέβαλε τὸν νέον προϋπολογισμὸν μὲ ἔλλειμμα 7 περὶ τοὺς ἑκατομμυρίων καὶ πάλιν. Καὶ οἱ ῥήτορες τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀντὶ νὰ τὸν ἀποθεώσουν τὸν **ξεθέωσαν** μὲ τὰς ἐπιθέσεις των. Καὶ μὲ τὸ δίκρον των. Διότι τὸ νὰ παρουσιάσῃ κατ' ἔτος προϋπολογισμὸν μὲ ἑκατομμυρίων ἔλλείματα καὶ νὰ ζητῇ δάνεια πρὸς κάλυψιν αὐτῶν, δὲν μπορεῖ νὰ λεχθῇ κατόρθωμα **οικονομολογικόν**, ἀφοῦ οὔτε **οικονομικόν** οὔτε **λογικόν** εἶναι.

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν συμβούλων οἱ βαρυσάλγοντες ὑπέστησαν πανωλεθρίαν. Τοὺς ἐγκατέλειψαν τὴν τελευταίαν σιγήν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ψηφισάντες καὶ σὺνταί ἐκείνους, τοὺς ὁλοῖους πρὸ δύο ἡμερῶν εἶχε χρεῖσα συμβούλους ἢ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. Τζῶν συγκροτήθεια προεκλογικῆ συνέλευσις. Τὴν τοιαύτην ἀκατονόμαστον προεργοδοσίαν τῶν συνοδικῶν ἀκόμη δὲν μποροῦν νὰ ἐξηγήσουν οἱ βαρυσάλγοντες. Καὶ εἰς τὴσὴν λύπην περιέπεσαν ὥστε τὸ ἐπιθετικὸν «βαρυσάλγοντες» δὲν ἀρκεῖ πλέον πρὸς ἀπόδοσιν τῆς ψυχικῆς των βαρυνθυμίας καὶ σκέπτονται νὰ μεταβαλισθοῦν εἰς **βαρυσταγάζοντες, βαρυστόνους, βαρυσταγάζοντες** ἢ κατὰ παρεμφερέας.

Μὲ τὴν ἐκλογὴν ὡς συμβούλων τῶν κκ. Λιμαράκη καὶ Ἰωαννίδου θ' αὐξηθοῦν τεραστίως νὰ ἐξοδα τοῦ Πατριαρχείου εἰς χάριτην καὶ εἰς καθόσμον ὕλην. Ὁ πρῶτος καθ' ὃ Μέγιστος Ρήτωρ καὶ Μέγας Ὑπομηματογράφος ad interim τοῦ κυρίου Μ. Ὑπομηματογράφου κ. Βουτφρά πρὸ πολλοῦ, ὡς γνωστόν, περιπεσόντος εἰς δυσμένειαν) θὰ φέρῃ ὑπὸ μαλῆς τοῦλάχιστον καμμίᾳ διακοσασίᾳ ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα θ' ἀπαιτῆσιν νὰ πολυγραφήθωσιν. Ὁ δὲ κ. Ἰωαννίδης καθ' ὃ ἔλασσόμενος, οἰκτιρῶν καὶ κινήσας ἐξερχόμενος σὸ κινήσι μὲ τρεῖς γούνες σιὴν χάριν, ἐκ τῶν προτέρων ἐδήλωσεν ὅτι χεῖμῶνα καλοκαίρι δὲν ἐννοεῖ νὰ προσερχθῆται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἐὰν ὅλαι αἱ θερμάστραι δὲν εἶναι ἀνημμένα μέχρι λευκῆς πυρακτώσεως.

Ἡ διατήρησις τοῦ αὐτοῦ κόμματος εἰς τὰ πράγματα εὐλικρινῶς μὲ κατενθουσίαισε, διότι οὗτοι μοι ἐξησφαλίσθη ἡ ἀκένωτος αὐτὴ πηγὴ ἥτις ἀπὸ δωδεκαετίας τροφοδοτεῖ τὴν σάτυράν μου. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ἐὰν τὸ κόμμα ἐνικατο εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ ἤρχοντο σύμβουλοι ἀντιοικειμικοὶ, ἢ ἀλλαξοπατριαρχεῖα θὰ συνετελεῖτο ἐντὸς μῆας καὶ μόνης ἐβδομάδος, πρῆγμα τὸ ὁποῖον ἐπίσης δὲν θὰ μὲ συνέφερε, διότι δὲν θὰ εἶχον νὰ καταγίνω μὲ τὰς μακρὰς καὶ ποικίλας φάσεις, τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιφυλάσσει τώρα ἡ ἀξερμένη βατραχομουμαχία ἰοικειμικῶν καὶ ἀντιοικειμικῶν.

Πρῶτὴ κομμικὴ σκηνὴ θὰ εἶναι ἡ συνάντησις εἰς τὸ πλεῖρον τοῦ Ἰωακείμ, ὡς ἀντιπροσώπου, τοῦ ἀγίου Χαλκηδόνα ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν κκ. Λιμαράκη καὶ Θεοχαραίδου ἀφ' ἑτέρου. Ἐπὶ ἡμέρας ὀκλήρησις θὰ τριβῇ ὁ πρῶτος τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ δὲν θὰ δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ τοὺς παλαιούς ἐταίρους καὶ συνεργάτας του. Εἶναι ὅμως ἐπικίνδυνον ἀμφότεροι ὡς σύμβουλοι, διότι μόνον τὰ μάτια ποῦ δὲν θεωροῦνται ἡμερονοῦνται, εἴθ' ὅταν θεωροῦνται συμβαίνει πολὺλάκις νὰ ἰσχύῃ τὸ γαλλικὸν λόγιον: On revient toujours à ses premières amours.

Ἐχίδνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

110 ὁμογενεῖς τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Κατιολῆ εὐρίσκονται ἐδῶ κλαίοντες καὶ ὀδυρόμενοι, διότι κάποιος Κιαζήμ ἀγὰς μὲ 14 ὀπλοφόρους κατέχευε τὰς γαῖας των καὶ τοὺς ἐξεδιώξεν. Ἐπίσημος διάψευσις δὲν ἐδημοσιεύθη ἀκόμη. Ἐὰν δημοσιευθῇ θὰ ἔχη ὁσως: Ἐρωτηθεὶς ἀρμόδιος αἱ ἐπιτόπια ἀρχαὶ ἀπήτησαν ὅτι πλήρης τάξις καὶ ἡσυχία βασιλεύει καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ ὅτι οἱ παραπονεόμενοι εἶναι ὑπνοβάται, καθόσον ἐκτὸς τῆς κλοπῆς ἐνὸς μαρουλιοῦ ἀπὸ ἑνα περιβόλι οὐδὲν ἄλλο τὸ ἔκτροπον ἐσημειώθη εἰς τὸ χωριό των.

— Ὁ Πατριάρχης κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ἱερῆς Συνόδου προέτεινε ὅπως ὁ ἅγιος Νικομηθείας λόγῳ τῆς ἡλικίας του καὶ τιμῆς ἔνεκεν ἐξεκκολληθῆσιν παρεδρεύον ἐν τῇ Συνόδῳ. Διατι ὅμως νὰ μὴ ἐξακολουθῆσιν παρεδρεύον καὶ ὁ Κυριακοῦ βένης ἐν τῷ Συμβουλίῳ; Μήπως ἡ γενειὰς αὐτοῦ ὑπολείπεται τῆς τοῦ ἀγίου Νικομηθείας;

— Ὁ μητροπολίτης Καλλιπόλεως, ἐξακολουθῶν νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν οἰνοπαραγωγὴν τῆς ἐπαρχίας του, διέταξεν ὅπως ἀντὶ ἐλαίου καίουν αἱ κανδήλαι τῶν ἐκκλησιῶν ὀνόσπνευμα, ὑποχρεώσας καὶ τοὺς εὐλαβεῖς χριστιανούς, νὰ προσφέρουν τοῦ λοιποῦ στοὺς ναοὺς ἀντὶ ἐλαίου δοῦζικο, μασίχα, κωνιά καὶ τὰ τέτοια.

— Καὶ οἱ δισκοφόροι δὲ ἀντὶ νὰ φωνάζουν τὸ γνωστόν: Γιὰ τὸ λάδι τῆς ἐκκλησίας, θὰ λέγουν τοῦ λοιποῦ: Γιὰ τὸ δοῦζικο τῆς ἐκκλησίας βοήθειά σας.

Βεελζεβούλ.

Ἀγγελία, χρονικὰ—κ' εὐθύημα κοινωνικῶν.

Τοῦ Οὐζοῦν Κιοπροῦ πολιτεῖα—ὅταν θέλετε νὰ πητὲ δοῦζικα, κωνιά καὶ τέτοια—ποῦ γινατρεύον τὰ σελκτέια μὲ τὰ τέσσερα τρεχάτε στὸν Χατζῆ Παρασκευᾷ καὶ ὁ ἕνας σας τὸν ἄλλον ἀπ' τὸ χεῖρ ἄς τραβῆ.

Ἐπεὶ τοῦ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΝΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ - ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΒΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει
ὑπὸ

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Δι' ἑγγραφὴν καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθυνθέντες:

Ἐν Γαλατῆ, Ἰσχυρολόγων Χάν, ἀριθ. 12-13

(Ἦρα γραφείου 3-5 μ. μ.).

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει..... γρ. 40.
Ἐν ταῖς Ἰσπαιχίας..... γρ. 50
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ..... γρ. 13

Ἦρος ἀπαράβατος ἑγγραφῆς: Προπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παραδες

Ἀρ. 92

Φύλλα παλαιά γρ. 2 ἑκαστον.

Ἔτος δεύτερον μετροῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Ἐννεγήντα δύο
Χάλλεῦ, ἀντίο!

Χίλια κ' ἑννηκῶσια δέκα τοῦ Μαῖου ἡ ὁδοῦ
πάσι πέρασ' ὁ κομήτης καὶ μυαλά σ' ἀνθρώπους δόη

Πρὸς τὸν Χάλλεῦ καὶ πάλι ὁ Παντιᾶς τοιαῦτα ψάλλει.

Καλά 'καμες καὶ διάθηκες χωρὶς νὰ μᾶς ἐγγίσης,
καλά 'καμες κί' ἀνέσφρες λιγάνι τὴν οὐρά σου
καὶ σάν... κομήτης πέρασες χωρὶς νὰ τὴν βρωμήσης
στοὺς βούρκους ποῦ κυλῶνται τὰ κράσπεδα τοῦ ράσου.

Καλά 'καμες καὶ πέρασες χωρὶς νὰ πλησιάσης,
καλά 'καμες καὶ σήκωσες λιγάνι τὸ φουστάνι,
γιατ' ἄλλως θὰ 'κινδύνευες μαζί μας νὰ τὰ χέσθης
μ' αὐτὰ ποῦ πάλι γίνονται μέσ' σ'ὸ καρακαζάνι.

'Απ' τὰ ψηλά οὐράνια, ἀπ' τὸν ἀγνὸν αἰθέρα
ἔρριψες βλέμμα πεταχτό, τοῦ Χάλλεῦ κομήτη,
καὶ εἶδες καὶ φοβήθηκες τῆς Γῆς τὴν τόση λέρα
καὶ ἔφυγες ἰλοταχῶς, σφραγίζοντας τὴν μύτη.

Εἶδες καρδιᾶς ἀμάρτωλῶν, ψυχῆς ἔρρουπωμένες
καὶ χεῖλη ἀποστάζοντα βρωμιά καὶ δυσωδία
εἶδες μυαλά ἀνάθαρτα, φρένας ἔσθιδωμένες
κί' ἔφυγες, Χάλλεῦ, τραπεῖς στὸν Ἄρη ἢ στὸν Δία.

Μὰ σὺ ποῦ ἤλθες κί' ἄλλοτε σ'τὸν βρώμιό μας πλανήτη,
καὶ Σόδωμα καὶ Γόμαρα κατέκασας ἀγρίως

καὶ βγήκες ἀπ' τὸ δίκαιο τοῦ κάθε Σοδωμίτη
καὶ σ' ἐφοβείτο ἔκτοτε πᾶς ἀνθρώπος ἀχρεῖος.

Σὺ π' ἄλλοτε ἔσπαθῶσες τὸ πύρινο σπαθί σου
καὶ καταβάς ἐξ οὐρανῶν κολάζων ἁμαρτίας,
τοὺς πρωτοπλάστους ἰδιωξες ἀπὸ τοῦ Παραδείσου
γιατ' εἶχαν φάγει τὸν καρπὸν τοῦ δένδρου τῆς κακίας.

Σὺ π' ἄλλοτε καὶ ὡς βροχὴ κατέθηκες πυρίνη
καὶ σὲ παραγώρισαν καὶ εἶπαν τότε ἔλοι
πὼς τάχα κάτι ἔκαμε ὁ Ζεὺς μὲ τὴν Ἀλκυμήνη
καὶ ἔκτοτε περισσεύσαν οἱ τῶν ἐγκύων δόλοι.

Σὺ, ποῦ γυρνᾷς σὸ ἀπειρον ἀκοίμητος ὡς Ἄργος
καὶ στέλλεις στοὺς κακοὺς βροχὰς μετὰ χονδρῆς
[χιλάζης,

σὺ ποῦ τὰ χιλιόμετρα τοῦ χάους τρῶς λαϊμάργως
καὶ τὴν παλῆά σου τροχιάν οὐδέποτε ἀλλάζεις
πὼς διάβολο συνέθηκε νὰ τὴν ἀλλάξης τώρα
καὶ νὰ μὴ στελερῆς καθ' ἡμῶν τὰ πύρινά σου δῶρα;

Τί ἄρά γε σ' ἐτρόμαξε, ἀτρόμητε κομήτη,
κί' ἐκεῖ ποῦ σ' ἀνεμῶμεν, σὺ πῆρες ἄλλο δρόμο;
Μήπως τὰ ἄρθρα σ' ἔσκιαξαν τοῦ Χουσίην Τζαχίτη
ἢ μήπως ἐφοβήθηκες τὸν τοῦ Σοδωμίτη νόμο

Ἡ μεγαλειτέρα τῶν συμφορῶν ποῦ εἴμπορεῖ νὰ μᾶς φέρῃ ὁ κομήτης.

καὶ μιὰ ποῦ ὀνομάζεσαι τοῦ Χάλλεϋ κομήτης
ἐτρόμαξες μὴν ἐκληφθῆς ὡς βουλγαροκομίτης ;

Τί τάχα νὰ σ' ἐφόβισε, ἀτρόμητε κομήτη,
κι' ἐστράβωσες κι' ἀνέκρουσες πρὸς ἄλλους κόσμους
[πρῦμνη ;
μήπως σὲ τρόμαξαν τυχὸν φωνᾶρες γιὰ τὴν Κρήτη
καὶ αἱματα ποῦ ρέουσι καὶ σχηματίζουν λίμνη ;

Μὴν εἶδες κυριῶν οὐρῆς χιλιόμετρων μήκους
καὶ ἐφοβήθης μὴ ἢ σὴ ρεζιλευθῆ μπροστά των ;
μὴν εἶδες νεοέλληνας γαλλομανεῖς πιθήκους
μονολογοῦντας γαλλιστί κι' ἐντὸς τῶν ἀποπάτων
καὶ τῶν σαχλῶν ἐντέρων των
τὸ πρῶϊνόν τὸ βρωμερόν
« μέρδ » νὰ τὸ λέν ἀλὰ Καμπρῶν
στὴν γλῶσσαν τῶν πατέρων των ;

Μὴν εἶδες κυριῶν κομψῶν θεώρατες κομώσεις
καὶ ἂν καὶ εἶσαι μαλλιάρης καὶ λέγεσαι κομήτης,
ἐδίστασες τὴν κόμη σου κοντά των νὰ σιμώσης
ἐκ φόβου μήπως μᾶς φανῆς ὡς φαλακρὸς Θεραΐτης ;

Ἢ μήπως πάλιν τρόμαξες τὰ φουντωτὰ ἐκείνα
τῆς μόδας καπελίνα
ποῦ ἔχουσε διάμετρον πολὺ μεγαλειτέραν
καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν σφαῖραν
κι' ἐκ φόβου μὴ δὲν δυνηθῆς τὸν γυρὸ των νὰ κάμης
εὐρηκας προτιμότερον νέαν ὁδὸν νὰ τάμης ;

Μήπως σὲ κακοφάνηκε ποῦ ἔχουμε Βουλῆ
κι' ἓνα σμυρναῖον βουλευτὴν τὰ μάλιστα στομύλον,
ποῦ γιὰ τὴν Κρήτην μὲ πολλὴν σοφίαν ὀμιλεῖ
καὶ εὐτυχῆς λογίζεται ὅποιος τὸν ἔχει φίλον ;

Μήπως εἶδες τὸν Μποστάνη
ποῦ δὲν βγάζει κἂν μιλιὰ
καὶ τὰ χεῖλη του δαγκάνει
γιὰ νὰ ἦναι σὲ δουλειὰ
κι' ἐφοβήθης μὴ κι' ἐσένα κατὰ λάθος σὲ δαγκᾶσῃ
καὶ τὰ μούτρα σου χαλάσῃ ;

Μήπως εἶδες καὶ τὸν Σάλτα μὲ τὸ τουρλωμένο φῆσι
ὅπου μοιάζει σὰν ζεϊμπέκης ἢ σὰν Τσακιτζῆς ληστῆς
ἔτοιμος νὰ ἐφορμήσῃ, ἔτοιμος νὰ ἐπιπέσῃ . . .
μήπως τρόμαξες, κομήτη, μὴ στὰ νύχκα του πιαστῆς.

Μήπως πάλι, βρὲ κομήτη,
θύμωσες τυχὸν καὶ σὺ
ἀνευρᾶν ἀντὶ Χαμίτη
τὸ Κανοῦνι — Ἐσσαῖ
καὶ λογιῶν λογιῶν πατέρας
μ' ἐνὸς βλάχου ποδαρῖλα
νᾶχουν ἐγκλειστὸ τὸ τέρας
σὲ Ἰσραηλίτου βίλλα ;

Τί ποτε παθῶν, κομήτη, περιωρόνησες τὴν Γῆ
καὶ δὲν ἤλθες νὰ μᾶς κάνης νὰ γενοῦμε τέφρα, σκόνη,

Ἐξ αἰτίας τοῦ κομήτη — τίνος φόβον εἶχ' ἡ μύτη.

γιὰ νὰ μὴ ζητοῦν καμπόσοι Πατριάρχου ἀλλαγὴ
μὰ κι' αὐτοὺς νὰ παύσῃ πλέον ὁμιλιῶν ἀπ' τὸ μπαλκόνι;

Μὴ Χαλκηδονίους εἶδες μανιώδεις, λυσσαλέους,
νὰ τσακοῦν πολυελαίους
τὴν δὲ Σύνοδον τοὺς δράστας εἰς τὴν χάψην' ἀποστέλλῃ
γιατι' ἔτσι κάποιος θέλει
καὶ προμάξας μὴ κι' ἐσένα σὲ καθήσουμε φυλάκα
ἰδραπέτρευσεσ με φιάκα;

Μήπως εἶδες νὰ μαζεύουν ἀπ' τοὺς δρόμους τὰ σκυλιὰ
ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει κούρων, λούστρων, χαμινίων
κι' ἐφοβήθης μὴ κι' ἐσένα σοῦ περάσουν τὴν θειεῖα
καὶ σὲ σύρουν νὰ σὲ τρέφουν ὡς εἰς ἄλλο Πρωτανεῖον
μ' ἄλλους λόγους σὲ κανένα μαλθακὸ τεμπέλχανά
ὅπου σκύλλοι νῦν θὰ τρῶνε τὰ δημόσια λιανὰ;

Μήπως εἶδες τὰ βαπόρια τῆς κλεινῆς μας Μαχσοῦσ
ποῦν ἄκομη ἐν σχεδίῳ ἢ σαπίζουν στὸ Λονδίον
καὶ τρομάξας μέτοχόν της μήπως κάνουνε κι' ἐσὲ
τῶσκασεσ γλυτώσας οὕτω τὸν παρὰ σου ἐκ κινδύνων;

Μήπως ἔμαθες, κομήτη,
ποῦ δὲν ἔχουμε παρὰ
κι' ἐφοβήθης τὸν Δ'ζαβίτη
νὰ ξαπλώσῃς τὴν οὐρὰ

μήπως ἔλθῃ καὶ σ' τὴν κόψη καὶ γλυτώνων συμφορῆς
στὸ μπιλάντσο του προσθέσῃ περισεύματα μ' οὐρές;

Μήπως ἔμαθες ἀκόμη
παρεκτὸς τῶν ἐλλειμμάτων
ὅτι γίνονται καὶ νόμοι
περὶ τῶν οἰνοπνευμάτων
κι' ἔχων « κῆρς » ποῦ θὰ τὸ πίναν' οἱ μπεκρηδες νὰ
[μεθύσουν
ἐφοβήθης νὰ ἔλθῃς μήπως σὲ φορολογήσουν;

Μήπως τέλος βρὲ κομήτη,
ποῦ μᾶς ἔχεις ξετρελλάνη,
ποιητοῦ σὰν εἶδες μύτη
ποῦ τὰ κρίνα μαύρα κάνει
ἐφοβήθης νὰ ἐγγίσῃς
μὴ τὴν μύτη σου τσακίσῃς
καὶ γενῆς ἀπὸ κομήτης
τσακισμένος κοφομύτης;

Ὅ,τι δῆποτε κι' ἂν εἶχες ὡς αἰτίαν τῆς φυγῆς
εἶσαι πρόστυχος, κανάγιας, ποῦ δὲν ἤλθες ἐπὶ Γῆς
νὰ μᾶς δῆς ἐκ τοῦ πλησίον καὶ νὰ μάθῃς τί ἀξίζει
μιὰ Βουλὴ σφριγῶσα πῶχει τὸν Ἀχμέτ Ριζᾶ ρεῖζῃ
κι' ὑποβάλλει μὲ τοὺς μάτσους τὰ τακίρια τὰ σοφὰ
Ξαπλωμένη στὸν σοφᾶ.

Σ' ἐβδομηντα τόσα χρόνια ἐπεφάνης μιὰ φορὰ
καὶ δὲν ἤλθες, βρὲ κομήτη, νὰ σὲ κάνουμε μεμποῦς
νὰ σὲ κάνουμε νὰ κρύβῃς μέσ' στὰ σκέλη τὴν οὐρὰ
κατὰ φρένα μερμηρίζων τοὺς δολίους σου σκοποῦς

και ουδέν ν' αποτολμᾶς
ἀπὸ φόβου μὴν ἀκούσης : « Σὺς κ' ἐσύ, πολλὰ μιλᾶς . »

Ἐπεφάνης φήμην χαίρων πού τὸ πᾶν μπορείς νὰ καίς,
πού μπορείς νὰ μεταβάλλης τοὺς πλανήτας εἰς σποδόν,
μ' ἀπεδείχθη τῆς πρὸ ἄλλης πού καὶ σύ 'σαι τενεκίς
καὶ ἀνίκανος νὰ κάνης κἂν μιὰ μύιγα ἐκποδῶν,
ἀπορῶ δὲ πῶς δὲν εἶσαι πρῶτος πάντων τῶν ἀπέργων
κ' ὑπουργός τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν δημοσίων ἔργων.

Ἐνυχτήσαμε γιὰ σένα στὰ τσατιὰ καὶ στῆς ταρατσές
καντζαρώσανε σὲ τζᾶκια ἢ Ψωμαδιανές κινάτσες
ἐξετέθην στὸ ἀγιάζι
τὴν οὐρὰν σου κάνων χάζι
μὰ καμμιά δὲν ἐπῆλθε στὸν ντουσιὰ μας συμφορὰ,
μηδὲ μπόρεσες νὰ κιάψης ἔστω μιὰ πεθερά.

Δύο ὄρες στὴν ταρατσα μ' ἓνα καπνιστὸ γυαλί
προσπαθοῦσα νὰ διῶδω, καθὼς εἶπ' ὁ Βαλαμακίης,
εἰς τὸν δίσκον τοῦ ἡλίου τὴν ξερή σου κεφαλὴ
πῶναι, λέν, μεγαλειτέρα τοῦ ἡλίου ἀπειράκις,
μὰ δὲν μπόρεσα νὰ εἴρω τὴσιν ὥρα παρὰ μόνον
Βαλαμακίηδων παλαβρες καὶ ψευτιές Φλαμμαριῶνων.

Ἐστραβώθηκα νὰ βλέπω ἀσκαρδαμυκτεὶ τὸν ἡλιο
κρύωσα μέσ' ὅτ' ἀγιάζι κ' ἔπαθα γερὸ συνάχι
μὲ ποτίσανε φλαμουῦρι, μὲ ποτίσανε καὶ τίλιο
καὶ μὲ βάλανε βεντουζές εἰς τὸ στήθος καὶ στὴν ράχι
καὶ ροφῶν τοῦ φλαμουρίου τὰ σαχλά βραστὰ νερά
ὄβριζα Φλαμμουριῶνα καὶ κομητή καὶ οὐρά.

* Ἄ ὅτ'ὸν διάβολο κανάγια
πού γιὰ σένα εἶχα γίνει
βλάκας, χάχας, κουκουβάγια
καρτερῶντας μὲ τουρμπίνι
πότε θάρθης νὰ περάσης
κ' ἓνα κίρς νὰ μᾶς κεράσης.

* Ἄ ὅτ'ὸν διάβολο κανάγια καὶ ποτέ σου μὴ τολμήσης
ἄλλη μιὰ νὰ ξεμυτήσης
γιατί στήνω στὸ τσατί μου φόβητρον τὸν Σημηριώτη
καὶ τὰ μούτρα σου ὅτ' ἀ κάνει σὺν ἱππότου Δὸν Κιχώτη.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἡ τοῦ Πασχάλινου φύλλου τοῦ Ἐμπρός· γελοιογραφία, ἐν ἣ
παρίσταντο Πατριάρχης καὶ Χαλκηδόνος τσουγκρίζοντες τὰ κόκκινα
ἀγά, ἐπραγματοποιήθη. Τὴν ἰδέαν τῆς πραγματοποιήσεως ἔσχεν ὁ
φίλος Μητροπολίτης Προύσης κ. Δωρόθεος Μαμμής, ὅστις, ἐφο-
διάσας τὸν Μητροπολίτην Χαλκηδόνος μὲ ἓνα ἐκλεκτὸ ἀγῶ, τὸν
ἔφερε, καίτερο δυστροποῦντα, ἐνώπιον τοῦ Πατριάρχου. Καὶ ἐν μέσῳ
γενικῶν γελάτων ἤρχισε τὸ τσουγκρίζμα. Παρὰ πᾶσαν ὁμοῦ ἐλπίδα
ὁ Πατριάρχης τὸν τσάκισε, τσάκισε δὲ κατόπι καὶ τὰ ἀγά ὅλων
τῶν συνδαιτυμόνων του, τσακισθεὶς τελευταῖον ὑπὸ τοῦ Μητροπο-
λίτου Σμύρνης.

*

Ἄλλ' ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης ἔφυγεν ἤδη εἰς τὴν ἐπαρχίαν
του, νικητὴς δ' οὗτο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις παραμένει ὁ Πατριάρ-
χος. Οἱ σύμβουλοι ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην ὅταν ἔμαθον τὴν νί-
κη Του. Λέγουν δὲ αἱ κακαὶ γλώσσαι ὅτι ὑπὸ τοῦ αἰσίου τούτου
οἰανοῦ ἐνδαρουνθέντες ἔφερον εἰς μέσον τὸ μητροπολιτικὸν ζήτημα
Χαλκηδόνος πολλὰ ἐλαίοντες. Τοῦναντίον οἱ συνοδικοὶ, μὴ θέλον-
τες νὰ παραδεχθῶσι τοιοῦτον κακὸν δι' αὐτοὺς οἰωνόν, διαδίδουσιν

ὅτι ὁ Πατριάρχης τοὺς ἔπαψε κασκαρία, ἐφοδιασθεὶς ἐκ τῶν προ-
τέρων μὲ ἓνα ἀγῶ. . . πέτρινο !

Ζηλεύω, μὰ τὴν ἀλήθειαν, τοὺς παπάδες, τοὺς διερχομένους ὅλων
τὸν βίον τῶν ἐν . . . παιδιεῖ ἡλικίᾳ

*

Ἦλθε καὶ παρήλθεν ὁ κομητὴς χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ τρίχα τῆς κε-
φαλῆς μας. Ἀρκετῶν ὁμως μυαλῶν βίδες λαοκράσιαν καὶ ἀρκετὰ
κεραμῖδια μετεβλήθησαν ἔνεκεν αὐτοῦ εἰς πρόχειρα ἀστεροσκο-
πεῖα. Δύναται τις μάλιστα νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τσατί δὲν ἔμεινε χωρὶς
νὰ βαστάσῃ ὑπερφάνως καὶ ἀπὸ ἓνα ἢ δύο Φλαμμαριῶνισκῶν
μεταδιδόντας εἰς τὰς εἰς τὰς ταρατσάς συνηγμένας κεράτσας τὰς
Κοσμογραφικὰς τῶν γνώσεις. Τὸ μόνον ἀστεροσκοπεῖον (:) τὸ ὅποιον
δὲν κατεδέχθη γρὺ νὰ πῆ περὶ τοῦ κομητοῦ, ὑπῆρξε τὸ αὐτοκρατο-
ρικὸν ἀστεροσκοπεῖον ! Λὲς καὶ εὐρισκείται αὐτὸ εἰς ἄλλο ἡλιακὸν
σύστημα καὶ δὲν εὐκαίρει ν' ἀσχολεῖται μὲ ὅσα μῆδαμνὰ γίνονται
στὸ ἰδικὸν μου. Ἐκτὸς ἐὰν καὶ αὐτὸ, ἔχον ὑπ' ὄψη τὸν περὶ κομη-
τῶν νόμον, ἀκολουθεῖ τὸ μοῦ d' ordre τῶν κυβερνητῶν μας καὶ δὲν
παραδέχεται ὅτι εἶναι δυνατόν πλέον νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸν ὀρι-
ζῶνα . . . κομηταί.

*

Ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις εἶχονεν καὶ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ
τοῦ Ἄνατολικοῦ Κήρυκος· κ. Λ. Μίση. Ἀτυχῶς ὁμως δὲν εἶδε
καὶ αὐτὸς μεγάλα πράγματα, περιορισθεὶς νὰ σημειώσῃ τὰ ὅσα ἔπα-
θε ὑπὸ τὴν οὐρὰν τοῦ κομητοῦ τὸ γ τοῦ Πηγᾶσου. Ἀλλὰ δὲν ἔχεν
ἀνάγκην ἀστρονομικῶν τηλεσκοπειῶν διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὰ παθί-
ματά του ταῦτα. Ἦρχε νὰ παρακολούθησεν τὰ περὶ κομητοῦ ἀπὸ
μυθῶν ἤδη δημοσιευόμενα ποιήματα διὰ νὰ θρηνησῇ τὰ χάλια δι-
μόνον τοῦ γ ἀλλ' ὀλοκλήρου τοῦ Πηγᾶσου . . .

*

Ἰστορεῖται ὅτι ὁ πατὴρ τῆς ρητορικῆς, ὁ Ἀθηναῖος Δημοσθένης,
διὰ νὰ συνειθίσῃ εἰς τὰς μετ' ἐμποδίων ἀγορεύσεις, κατέβαινε εἰς
τὸ Φάληρον καὶ ὠμίλει πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀψηφῶν τὰ ροχθοῦντα
πρὸ τῶν ποδῶν του κύματα. Δὲν ξεύρομεν ὁμως κατὰ πόσον θὰ κα-
τάρθου νὰ κρατήσῃ τὴν ψυχραιμίαν του καὶ τὴν συνέχειαν τοῦ
λόγου ἐὰν ἀφῆν, ἐκεῖ πού ἡγόρευε πρὸς τοὺς ἀνδρας Ἀθηναίους,
ἐπήρχοντο ἀστραταί, βρονταὶ καὶ κερανοὶ καὶ ἐὰν ἀπὸ στιγμῆς εἰς
στιγμὴν ἀνεμῆνετο νὰ συγκρουσθῇ πρὸς τὴν Γῆν καὶ κανεὶς κομητῆς
Χάλλει. Ὅ,τι ὁμως ἄσφαλῶς δὲν θὰ κατάρθου ὁ Δημοσθένης τὸ
κατάρθωσεν τὴν παρελθούσαν τετάρτην ὁ κ. Καρολίδης, ὅστις, ὀμι-
λῶν περὶ Κρήτης, ποσῶς δὲν ἐπηρεάσθη ἀπὸ τὴν ἐνοκήφασαν
θύελλαν, περιφρονήσας καὶ ἀστρατάς καὶ κερανοὺς καὶ κομητήν.
Ἦλθε μάλιστα στιγμὴ καθ' ἣν ἐκνεώθη ἡ αἰθουσα, ἐγκατέλειψαν
δὲ τὰς θέσεις των καὶ οἱ παρακτιογράφοι, ἀναγκασθέντες τὴν ἐπαύ-
ριον νὰ ἀντιγράψουν. . . τὸν «Νεολόγον» ! . . .

*

Μετὰ [τὴν ἀπεργίαν τῶν] τροχιδορῶν ἡ χαριτόβρυτος εταίρια
ἔθεώρησε καλὸν νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῶν ἐφημερίδων ἑλθὸς ἀπολο-
γίας ἐπικαλουμένη ἐν τέλει αὐτῆς «τὴν συναντήλησιν, συνδρομὴν κα
βοήθειαν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ πρὸς ταχεῖαν ἀποκατάστασιν τῆς
διακοπεῖσας συγκοινωνίας». Τί ἐννοεῖ μ' αὐτὴν τὴν φράσιν δὲν μπό-
ρεσα νὰ ἐνοήσω. Ἐκτὸς ἐὰν ἐχῇ τὴν ἀξίωσιν νὰ πᾶμε ἔμεις νὰ
σύρωμεν ἅπ' τὰ ἀγῶρια τὰ σάπια ἐκεῖνα κάρρα πού λέγονται τρα-
βαῖα. Μωρὰ ἀξίωσις κ' αὐτή ! Δὲν φθάνει δηλαδὴ ὅσα τὸ κοινὸν
τραβαίει ἅπ' τὸ κάθε τραβάδι, πρέπει τώρα καὶ νὰ τὸ τραβῆ.

Ἐχίδνα.

Ἀγγελίαι, χρονικὰ—κ' εὐθυμα κοινωνικὰ.

Κομψὰ ἐπανορφία — γὰ ἀνδρας καὶ ἀγῶρια
κ' ἐνδυμασίας θερινὰς — ὅλων τῶν γούστον καὶ φτηνὰς
μόνον 'ς τοῦ ΤΡΙΠΓ θάρβετε καὶ τρέξετε πάντε ὅλοι
νὰ ἐνδυθῆτε κόμ-ιλ-φὼ νὰ γίνετε μαριόλοι.

Ἀπλῶς. Ἐξαντηθέντος τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ τοῦ
Ἐμπρός· ἡ γελοιογραφία αὐτοῦ ἀναδημοσιεύεται ἐν τῷ παρόντι.
Ἡ μέχρι 5 γροσίων ἀνατίμισις τοῦ προηγουμένου φύλλου προσήλθεν
ἐκ τῆς μεγάλης ζητήσεως καὶ ἐκ κερδοσκοπείας ὅλων ἀσέτου πρὸς
τὸ βαλάντιόν μου.

Ἰγνεύουτος Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΝΣ.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ - ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπὸ

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥ)

Δι' ἑγγραφήν καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθυντέον:

Ἐν Γαλατῇ, Ἰδμυρλόγλου Χάν, ἀριθ. 12-13

(Ἦραι γραφείου 3-5 μ. μ.).

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει..... γρ. 40

Ἐν ταῖς ἑπαρχίαις..... γρ. 50

Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ..... γρ. 13

Ἦρος ἀπαράβατος ἑγγραφῆς: Προσληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες

Φύλλα καλλιὰ γρ. 2 ἑκαστον.

Ἀρ. 93

Ἔτος δεύτερον μετροῦμεν
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Ἐννεήκοντα καὶ τρία
μ' ἓνα Μᾶν ὄλο κρῖνα

Χίμα κ' ἰννηκασία δέκα δεκαπέντε τοῦ Μαῖου
ἐκαυμπιόση κ' ὁ κομήτης ἀπὸ τοῦ περιήλιου

Περὶ Κρήτης νέοι σάλιοι μᾶς σκοτιζοῦν τὸ κεφάλι.

- A. Τὴν γνώμην σου, τὴν γνώμην σου, Παντιᾶ μου, γιὰ
[τὴν Κρήτην,
πές με νὰ 'δῶ τί σκέπτεσαι, πές με τὸ τί φρονεῖς...]
- II. Εἶδες καὶ σύ, αὐτάδελφε, τὸ φέγγος τοῦ κομήτη;
εἶδες τὸ μῆκος τῆς οὐρᾶς τῆς φωτισσοκτεινῆς,
χεύσσης σκότη ἀπλάτα στὸν οὐλὸν τ' οὐρανοῦ
μὲ δύναμιν καὶ ἐντασιν δημοτικοῦ φανοῦ;
- III. Ἄλλα σ' ἐρώτησα ἐγὼ καὶ ἄλλα μ' ἀπαντᾷς...
- II. Εἶδες τὸν Χάλεῦ καὶ σύ, τὸν εἶδες τέλος πάντων;
εἶδες καὶ τὸν πυρῆνά του, γλυκὲ μου ἀρκαντᾶς,
εἶδες τὸν ἀλητεύοντα στὰ πλάτη τῶν συμπτάντων,
εἶδες τὴν λαμπρὸν του ποῦ ἦταν οὐλὴ
καὶ μόλις καθ' ὑπόθεσιν τὴν βλέπανε πολλοὶ;

Εἶδες, Ἄλῃ, τὸ χάλι του
καὶ τὴν κατάστασί του,
εἶδες καὶ τὸ κεφάλι του
ποῦ ἔμοιαζε θεροῖτου

καὶ ἑνράπηκε τοὺς μαλλιαροὺς τῆς Πόλης ν' ἀντι-
[κρῖση
γιατὶ δὲν εἶχε στὴν κορφή μαλλιά γιὰ νὰ μαδῆσῃ.

Εἶδες μὲ τί ἀβρότητα λεπτεπιλέπτου ντάμας
στὸ μπράτσο τοῦ πλανήτου μας ὡς ποῦποῦλο κρεμάσθη;
Εἶδες μὲ τί εὐλάβεια ἐπέραςι κοντὰ μας
καὶ τὴν ἀκεραϊότητα τοῦ Κράτους ἰσιβάσθη.
Ἴσως διότι, βρὲ Ἄλῃ, καὶ τοῦτος ἰροβήθη
τὸν συλλαλητηρίων μας τὰ θεροῦδῃ πλήθη;

- A. Βρὲ γιὰ τὴν Κρήτη θὰ μὲ πῆς τί σκέπτεσαι, μισκίνη;
- II. Εἶδες τὸ πῶς μαζεύονται οἱ σκύλλοι ἀπ' τοὺς δρόμους
τὸ πῶς τοὺς βάζουν τὴν θελιὰ καὶ πῶς γυγιζοῦν
[κείνοι
γιατὶ δὲν θέλουν δωρεάν νὰ τῶν περιδρόμους,
φραντζόλες φρεσκίαις τοῦ ψωμά κ' οὐρὲς παχείαις
[χασάπη,
προκρίνοντες ἀπ' ἑλ' αὐτὰ τοῦ Ἔθνους τὴν ἀγάπη;

Πῆγες νὰ δῆς στὸ Τόπκαπου τοὺς δύο κινεῶνας
τὸν τῶν ἀρρένων δηλαδὴ καὶ τὸν γυναικωνίτη,
ὅπου οἱ πῶτοι τήκονται μακρὰν ἀπ' τὰς κοκκίνας
κ' αὐτῆς ματαίως εὐχονται στὴν λάγνον Ἀφροδίτη;

Ἐκεῖ συμφύρονται, Ἄλῃ,
ψωφιάρηδες καὶ μολοσσοί,
σκύλλοι κακοί, σκύλλοι καλοὶ
ὅπως ἐγὼ ὅπως καὶ σύ

καί μολοσσόν τόν ένορχιν και σκύλλον τόν ψωρίτην
 έξ Ισου σκύλλες λαχταρούν άπ' τόν γυναικωνίτην.

Ούκ ένι σκύλλος ώμορφος, ούκ ένι ψωραλέος,
 ούκ ένι μαύρος ή ξανθός ή άσπρος σάν τό χιόνι,
 τούς πάντας τώρα λαχταρούν ή σκύλλες λυσσαλέως
 και καταρώνται τό Κανόνι που τās άπομονώνει.

Δέν ώφελούν κουνήματα
 ούρων προκλητικά
 και σκέρτσά και πιδήματα
 και νάζια έρωτικά

και δέν μπορούν ή θηλυκές να ζούνε μέ θηλείας
 γιατί τὰ ζωα άγνοούν όμοφυλοφιλίας.

'Αλλά κι' οι σκύλλοι οι πτωχοί που πέντε νύν αιώνας
 δέν είχαν άπ' τής θηλυκής ξεχωριστούς κοιτώνας,
 άλλ' έλευθέρως έβριαναν τούς έρωτας τούς δρόμους
 τηρούντες εύλαβέστατα τής φύσεως τούς νόμους,
 για συλλογίσου, βρέ 'Αλή, τί λύπην θάχουν τώρα
 χωρίς τὰ μαστοφόρα!...

- A. 'Αλλ' επί τέλους θά μέ πής μια γνώμη για την Κρήτη;
 II. Ουδέν καλόν, ούδέν τερπνόν χωρίς την 'Αφροδίτη...
 τό ειπε κάποιος ποιητής σέ νέους έρωτύλους
 μά τώρα έφαρμόζεται μονάχα εις τούς σκύλους
 γιατί' έκτοτε ό άνθρωπος προώδευσε πολύ
 και παρασάγγας άφησε όπισω τό σκυλί.

Τι ώφελει άν έχουνε ταξιδιόκο καρβέλι
 άφου δέν θάχουν, 'Αλή, σάν ή καρδά τους θέλει
 μια φιληνάδα των παληά να παίζουε τζιρίτι...
 ούδέν καλόν κι' ούδέν τερπνόν χωρίς την 'Αφροδίτη.

Τι ώφελει άν έχουνε επίσημον ταίνι
 άφου δέν θάχουνε σάν πριν παρηγοριά στην κλίνη
 και θά τούς ήναι άχαρις ή μαλακή κοίτη...
 ούδέν καλόν κι' ούδέν τερπνόν χωρίς την 'Αφροδίτη.

Τι ώφελει άν έχουνε τόν Δήμον τροφοδότη
 άφου εκεί συμφύρονται οι ύστατοι κι' οι πρώτοι
 και δέν υπάρχουν άρχηγοί και πρωτοπαληκάκια
 άλλ' όλοι Ισοί έγιναν μπρός τὰ ψηλά ντουθάρια.

'Απώλεσαν τὰ χασιπιά και τών βωδιών τὰ μπούτια
 που τάβλεπαν έρωτικά και γλύφανε τὰ χείλη,
 άφρούρητα απέμειναν τών δρόμων τὰ χουνταύτια
 π' άνέκαθεν καθώρισαν οι προγονοί των σκύλλοι
 και μπαίνουν νύν κι' αλέθουε ειδών λογίων κυνάρια
 χωρίς σ' αυτούς να δίδουε αλεστικά θηνάρια.

Θεσμοί κυνών παμπάλαιοι,
 που χρόνια έτηρήθησαν,
 μέ τόν κομήτη Χάλλεϋ
 εξαίφνης κατηργήθησαν

και ένα κάρο πρόστυχο στής νύκτας τό σκοτάδι
 από τή Γ' ή ξεκλήρισε τών σκύλλων τό κοπάδι.

Τό ίδιο κάρο π' άλλοτε εισκόριζε μεζίδες
 και πίσω σκύλλοι έτρεχαν κουνώντας την ούρά
 μια νύκτα τούς έπέρασε στόν σβέρκο κλεπτοείδες

και έκτοτε δέν γνώρισαν οι δειλαιοί χαρά,
 άλλ' άτυχοι και άμοιροι απόκείνεται εκεί
 ως μεγαστάνες του Χαμήτ άπολυταρχικοί.

Τι έκαμαν και έπαθαν αυτήν την συμφορά;...

- A. Βρέ, πές και σύ, παληόσκυλλε, μια γνώμη για την
 [Κρήτη...]
 II. Μήπως κι' αυτοί στο Σύνταγμα δέν κούνησαν ούρά,
 μήπως κι' αυτοί δέν γαύγισαν τόν φεύγοντα Χαμήτη;
 Μήπως δέν εκαθάριζαν και έκτοτε τούς δρόμους;
 ή μήπως κατεπάτησαν τούς τής Βουλής μας νόμους
 κι' ιδία τόν τών άλητών
 που χωρατά δέν παίζει
 και εξαίρουνται άπ' αυτόν
 μονάχα οι Φραντσέζοι;

- A. Περί σκυλιών να όμιλής θά παύσης, βρέ ψωρίτη,
 και επί τέλους θά μέ πής μια γνώμη για την Κρήτη
 ή θά μέ κάνης μολοσσός να γίνω παραχρημα
 να κόψω μ' ένα δάγκημα την τήση σου την λίμα;

- II. Δέν είναι προτιμότερον ν' αφήσουμε την Κρήτη
 που βέλη στο Ντοβλέτι μας τοξείει Ισοόλα
 και να συνομιλήσουμε ξανά για τόν κομήτη
 που είναι θέμα άβλαβές κι' ακίνδυνον καθ' όλα;

Τι θές περί Κρητών να πώ;...

- A. Ν' ακούσω γνώμην θελω
 II. Θέλεις να πώ άρχηγηστήν αυτόν τόν Βενιζέλο
 που τόσα χρόνια προσπαθεί την Κρήτην ν' άποσπάση
 και να μην δέχεται βαλη' Ανδρέαν τόν Κοπάση;

Μή θές να πώ άρχηγηστήν τόν Δασκαλογιαννάκη,
 μή θές να πώ παληάνθρωπον και τόν Μιχειλιδάκη,
 μή θές τὰ κρητικόπουλα ληστάς να ονομάσω,
 ή θές, 'Αλή, πατόκορφα να βρίσω και τόν Βάσσο,
 εκείνον τόν ντερέμπη που πήγε εις την Κρήτη
 και την γαλάζια έστησε ψηλά στόν 'ψηλορείτη
 μά έπειτα την μάζευσε και την έπήρε πίσω...
 τέτοια γυρεύεις να σε πώ να σε καλοκαρδίσω;

Μή θέλεις τόν Γεώργιον τόν τών 'Ελλήνων Κράλη
 να τόν καλέσω κιορ 'Αλή ή χοίρον ή βουβάλι
 και όσα άλλα, λέγεται, του ειπαν στην Καβάλλα;..

- A. Δέν θέλω τέτοια να μου πής, βρέ Παντελή κεφάλε,
 άλλά ν' ακούσω παρά σου όρθά κορτά, χαλίνη,
 ή Κρήτη τι θά γίνη.

- II. 'Αν και δέν ειμαι Αίρενταλ, 'Ισθόλσκυς ή Πισόν
 να διαθέτω και έγώ τας τύχας τών νησιών,
 νομίζω όμωσ πως μπορώ κι' έγώ ό χατζαϊβάτης
 να γίνω για τό κέφι σου λιγάκι διπλωμάτης
 και ν' αραδιάσω σχέδια πολλών πολιτευμάτων
 άνευ θορύβου περιττού και ποταμών αιμάτων.

'Ενδέχεται λοιπόν, 'Αλή, αυτές ή Προστατίδες,
 που τίποτε δέν πέρνουε από 'στερνές ρανίδας
 και κάμουν έτι θέλουνε χωρίς να μας ρωτήσουν,
 δημοκρατίαν φράγκικη στην Κρήτη να ιδρύσουν
 δημοκρατίαν π' άγνοεί Σουλτάνο κυριάρχη
 και μόνη της ξετσίπωτα και αυτοβούλως άρχει.

Τὰ πρῶτα βήματα τοῦ Χαμητῆ εἰς τὴν ζωγραφικὴν.

- A. Βράστο αὐτὸ τὸ σχέδιον καὶ ἄλλο πῆς κανένα με' ἄθικτα τὰ ὑπάτα τὰ κοσμοζάκουσμένα.
- II. Αὐτονομίας σχέδια ὑπάρχουνε δυὸ τρία ἓνα εὐρύ, εὐρύτατον, κοντόφαρδο τὸ ἄλλο καὶ τέταρτον μακρύπλατο κι' ἀπ' ὅλα πειὸ μεγάλο ἀναγορεύον πρίγηπα αὐτὸν τὸν Βενιζέλο ἀντὶ καρῶνας φέροντα ρεπούπλικα καπέλλο.

- A. Κι' αὐτὸ δὲν μ' ἄρρεσε πολὺ γιὰτὶ ὀλοῦμι χίτες βαλῆ νὰ ἔχουμ' ἓνα σαπκαλή; ... Πῆς κανέν ἄλλο Παντέλη...
- II. Ὑπάρχει κι' ἓνα σχέδιον τοῦ Γκρέυ τῆς Ἀγγλίας ἀναγνωρίζον τὸ Νησί ὡς εἶδος Ρωμυλίας με' ἠγεμόνα Ἕλληνα τοῦ βασιλεῖα ἔβλατι διοριζόμενον ἐκεῖ, με' Χουμαγιούνη Χάττι φοροῦντα δ' ἀντὶ στέμματος φέσι στραβὸ με' φούντα καὶ ἐν ὀνόματι ἡμῶν τὴν Κρήτην διοικιοῦντα.
- A. Σὰν ἄγαρμπα σὲ Ἕλληνα τὸ φέσι θὰ πηγαῖν... Ἐκτὸς δὲ τούτου τίποτε ἀπὸ αὐτὸ δὲν βγαίνει γιὰτὶ, ὡς ἄλλος Φερδιάν, μπορεῖ κι' αὐτὸς μιά μέρα ν' ἀναπετάση ἔξαφνα ἐνώσεως παντιέρα καὶ τρέχα τότε γύρευε νὰ πληρωθῆς τὰ χρέη ἀπ' τὸν Ἰσβόλσκυ, τὸν Πισόν κι' ἀπὸ τὸν μίστερ Γκρέυ.

Δὲν ξέρεις ἄλλο σχέδιον;

- II. Πολλά... με' τὴν ντουζίνα:

Νὰ στείλουμ' αἰφνης θωρηκτὰ στῆς Κρήτης τὰ [λιμάνια καὶ νὰ ἐξαναγκάσουμε τοὺς Κρητῆς με' τὴν πείνη εἰς τὸ Ντοβλέτι τὸ 'ψηλὸ νὰ βάλουνε μετάνοια κι' ὡς ἄλλοι ἄσωτοι υἱοὶ κι' ἀμνοὶ ἀπολωλότες νὰ ξαναεπιστρέψουνε στῆς ἀγκαλιῆς τῆς πρώτης.

Τι τούτου εὐκολώτερον τί τούτου πλέον ραδιον; .. εἶναι τὸ σχέδιον αὐτὸ καὶ πειὸ σοφὸν ἐξ ὅλων, γροθιά. Ἄλῃ, ἄς δεῖξουμε στὸ κρητικὸν κουράδιον, ἄς στείλουμε δυὸ θωρηκτὰ μετὰ τροπιλλοβόλων νὰ λήξῃ πειὰ τὸ ζήτημα ποῦ φλογερὸν κατέστη κι' ἀκόμη φλογερώτερον θὰ γίνῃ με' τὴν ζέστη.

- A. Κι' ἂν αἱ Δυνάμεις ἀντιστοῦν καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέψουν τῶν χαϊδεμένων των Κρητῶν ν' ἀγγίξουμε μιά τριχα;
- II. Καὶ κατ' αὐτῶν τὰ τόπια μας τῆςμποῦικες ἄς στρέψουν μιά καὶ καλὴ νὰ κόψουμε τῶν Προστατῶν τὸν βῆχα μὴ διελιωντες, βρε' Ἄλῃ, στὸ πείσμα τῶν Ἑλλήνων, πρὸ νέων Ναυαρίνων.

« Τὴν Κρήτην ἢ τὸν θάνατον » τὸ σύνθημά μας ἔστω ἄς κάνουμε τὸν πόλεμον με' ὅλας τὰς Δυνάμεις κι' ἂν δὲν λυθῆ τὸ ζήτημα τότε, Ἄλῃ μου, χές το γιὰτὶ δὲν θᾶχης ἄλλο τι καλλίτερον νὰ κάμης

- A. Ὅρσε λοιπὸν, παληάνθρωπε, γι' αὐτὴν τὴν συμ- [βουλή σου
δυὸ ἀστυνόμεν κοντακίεσ στὴν Ξεροκεφαλὴ σου.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Παρ' ὄλην τὴν φτώχειαν μας ἐψηφίσθη ἐν τῇ Βουλῇ κονδύλιον 20,000,000 γρ. διὰ τὴν ἐγκατάστασιν Βοσνίων προσφύγων ἐν Μακεδονίᾳ. Ἄπ' αὐτὸ τὸ στοιγγυλοτάτον ποσὸν οὐδὲ παρὰς εἶναι δυνατόν νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἐκ Βουλγαρίας ἐλλήνων ὀθωμανῶν προσφύγων ἢ τῶν ἐκ Ρωσίας καὶ Περσίας ἀρμενίων. Βούλγαροι καὶ Ἀρμένιοι βουλευταὶ διεμαρτυρήθησαν ἄλλ' ὁ Βεζύρης τοὺς ἀντέκρουσε διαβεβαιώσας αὐτοὺς ὅτι μελιτώνται καὶ αὐτὰ τὰ ζητήματα. Ζῆσε Μάη μ' νὰ φῆς τριφύλλια...

*

Εἰς Βούλγαρος βουλευτὴς προέβη καὶ περαιτέρω ἠρώτησε διατὶ οἱ Βόσνιοι ἐγκαθίστανται κατὰ προτίμησιν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, ὅπου αἱ γαῖαι μὲν ἐπαρκούν πρὸς διατροφήν τῶν ἐκεῖ κατοίκων, ἐνθ' ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ πλεονάζουν. Ἄλλ' ὁ Βεζύρης σὺν ἔξυπνος ἀνθροπὸς ἀπήντησεν ὅτι ὁ μόνος καὶ ἀποκλειστικὸς λόγος εἶναι τὸ ὅτι οἱ ἐκ τῶν βαλκανικῶν κρατῶν πρόσφυγες, συνειθισμένοι πλέον εἰς τὸ κλίμα τῆς βαλκανικῆς, δὲν δύναται νὰ ἐγκατασταθῶν ἄλλοῦ. Ὁ βούλγαρος ἠθέλησε νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβολίᾳ τὸ ελληρικῶς τῆς δηλώσεως. Ἄλλ' ὁ Βεζύρης ἀγρίεψε καὶ ὁ βούλγαρος ἐδέησε νὰ κλινή τὸν αἰγῆνα εἰς τὰς κλιματολογικὰς αὐτὰς θεωρίας του.

Διατὶ ὁμως καὶ οἱ ἐκ Κρήτης μεταναστεύοντες δὲν ἐγκαθίστανται κατὰ κλιματολογικὴν ἀνάλογον εἰς τὰς ἀφρικανικὰς κτήσεις, ἀλλ' ἐκτίθενται εἰς τοὺς κινδύνους τῶν βορειοτέρων κλιμάτων;

*

Αἰτήσεις ἑκατὸν πενήντα ἐννέα βουλευτῶν ἐψηφίσθη ἄρθρον νόμου κατὰ τὸ ὅποιον οὐδεὶς ὀθωμανὸς δύναται νὰ ἐνασκήσῃ τὰ ἐκλογικὰ του δικαιώματα εἰς ἕνα τόπον ἢ νὰ ἐκλεγῇ βουλευτὴς ἐὰν δὲν εἶναι μόνιμος ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἀπὸ τριετίας τοῦλάχιστον. Τὴν ἐπαύριον τῆς ψηφίσεως τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπεβλήθη εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς τακτικὸν περὶ... διαλύσεως αὐτῆς, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ 46 βουλευτῶν. Οἱ γωρρίζοντες τὰ τοῦ κοινοβουλίου βεβαίουν ὅτι τόσο ἀκριβῶς εἶναι ἐκείνοι οἱ ὅποιοι κατὰ τὸν νέον νόμον δὲν εἶναι δυνατόν πλέον νὰ ἐκλεγῶν βουλευταί. Καὶ λέγει τὸ τακτικὸν τῶν ὅτι Βουλῇ «μερμῶσα διὰ τὰ προσωπικὰ της» πρέπει νὰ διαλυθῇ! Βγάλ' τὴν σκούφια σου καὶ κτύπα με!...

*

Μὲ τὸν ψηφισθέντα νόμον τὰ παύσων πλέον νὰ ἐκλέγονται βουλευταὶ Ἀραβίας Ἀλβανίᾳ, βουλευταὶ Ἀλβανίας Κιρκάσιοι, βουλευταὶ Μεσοποταμίας Βόσνιοι καὶ βουλευταὶ Ἡπείρου Λαζοὶ. Ἄλλὰ καὶ ὁτὴν Σμύρνην δὲν θὰ ἐκλεγῇ πλέον ὁ κ. Καρολίδης, ὡς ἔχον τὴν μόνιμον κατοικίαν του εἰς τὰς... νεφέλας.

*

Ἐκ τοῦ δημοτικῆς μας δανείου 300,000 λιρῶν ὀριστικῶς πλέον ὑπερασπίσθη νὰ διατεθῶσι δι' ἐξωραϊστικὰ ἔργα, τῶν ὁποίων καὶ ἐδημοσιεύθη λεπτομερῆς κατάλογος. Τὸ μόνον ποῦ δὲν ὀρίζεται ἐν αὐτῷ εἶναι τὸ πότε θὰ γίνων. Κάλλι' ἀργὰ ὁμως παρὰ ποτὲ. Ἄλλως τε, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐσημείωσα, τὰ καλὰ ἐξωραϊστικὰ ἔργα ἐξώρας πάντοτε πρέπει νὰ γίνονται.

*

Ὡς τώρα οἱ μόνοι τῶν κατοίκων Κωνσταντινουπόλεως ποῦ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τοῦ δημοτικῆς δανείου εἶναι οἱ... σκύλλοι. Τὰ δι' αὐτοὺς ἀναπαικτώτα ἐνδιατήματα, τὰ ἐσπευσμένως ἀνεγερθέντα ἐν Τὸπ-καποῦ πληροῦνται ὀσημερὰ ἐνοίκων. Καὶ ἔχουν θέσιν διὰ 10,000 τοιούτους. Εἰς ἕκαστον σκύλλον δίδεται ἡμερησίως ἕνα φωμί. Ὅταν πληρωθοῦν δλαὶ αἱ θέσεις θὰ δατανῶ ὁ δῆμος ἐτησίως πρὸς διατροφήν τῶν 3.650.000 γρόσια, δηλαδὴ 36 χιλ. λιρῶν αἱ ὅποια μετὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας θ' ἀνέρχονται εἰς 40 χιλιάδας ἐτησίως. Ἀμφιβάλω ἐὰν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει μας φιλανθρωπικὸν ἔθνος δαπανῶν τόσον ποσόν, ἀφοῦ τὰ Ἐθνικὰ μας Νοσοκομεία, τὰ πολυτελέστερα ἔχον ἐτήσιον προϋπολογισμὸν 26 χιλιάδων μόνον.

*

Μὲ γράφον ἐκ Σαμοθράκης, ὅτι πρὸ ἔτους καὶ πλέον, τῇ ὑποδειξὶ του ἐκεῖ τοσρματζῆ Δ. Ἀναστασιάδου — τοῦ πρώτου ἐθνικοῦ ἀνδρὸς τῆς νήσου — διωρίσθη ἀρχιερρατικὸς ἐπίτροπος ὁ νέηλος Παπᾶ Ἀνδρέας, ὅστις, κατιδὼν ἀμέσως ὅτι πάντες οἱ νόμοι καὶ

οἱ προφῆται ἀπὸ τὴν μύτην τοῦ τοσρματζῆ κρέμανται, συνέστησε μαζὺ του ὁμόρροθμον ἑταιρίαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν κοινῶν. Καὶ ἡ ἐπιχείρησις πηγαίνει ἀρκετὰ καλὰ. Ὅτι, πῆ ὁ τοσρματζῆς, ἐκεῖνο γίνεται, διότι κατὰ σατανικὴν σύμπτωσιν εὐρὸσκαται σύμφωνον πάντοτε μετὰ τὰς διατάξεις του Πηδαλίου καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Ἐπιτίμα θέλει ὁ τοσρματζῆς;... ἐπιτίμα ἐκδίδει ὁ παπᾶς. Γάμος αἰμομικτικὸς ζητεῖ τὸ συμφέρον του;... γάμος αἰμομικτικὸς κάμει ὁ παπᾶς. Ἀκρωσίσις ἐκλογῶν θέλει;... ἄλεστα. Ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα. Τί λέγει ὁμως σ' αὐτὰ ὁ ἅγιος Μαρωνείας; Ἄς χειροτονήσῃ τοῦλάχιστον παπᾶ τὸν τοσρματζῆ διὰ νὰ γλυτώσῃ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὰ νύχια του, μαζὺ μ' αὐτὸν δὲ καὶ τὸ ἐξευτελιζόμενον σῆμα. Ἐκτὸς ἐὰν τὸ σῆμα εἶναι γιὰ τὰ προσήματα μόνον.

*

Οἱ ἐγγραφέντες εἰς τὰς μετοχὰς τῆς Μαχσοῦσὲ καὶ καταβαλόντες τὸ χρημᾶ τὸν ἤρχισαν ἤδη νὰ τὸ ἀποσούρουν. Ἐκαλύφθησαν ὡς ἔγγιστα 200,000 μετοχῶν ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἡ Τράπεζα εἰσέπραξεν ἰσαριθμὸς λίρας. Ἐὰν δὲν ὑπολογίσωμεν τὴν ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν μετοχῶν προκύψασαν διὰ τὸν λαὸν ἀπόλειαν χρήματος, ἡ Τράπεζα, κρατήσασα ἀτόκως τὰς 200,000 λιρῶν ἐπὶ 8 μῆνας, ἐκαρπώθη τὸν τόκον τῶν, ἤτοι λίρας 7,000 περίπου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τόκου ποτὸς ξέρει πόσοι ἔβαλαν χέρι. Καὶ κατόπιν θέλουν νὰ ποῦν μερικὸν πὼς δὲν ὑπάρχουν τάχα στὴν Τουρκίαν ἐπιπερδεῖς ἐπιχειρήσεις!

*

Ἡ μανσοῦπομανία, ἡ συγγενὴς αὐτῇ νόσος τῆς φυλῆς μας, κρατεῖ ἀκόμη τὴν ἐλληνικὴν βουλευτικὴν ὁμάδα ἀσύντακτον καὶ ἀκατάρτιστον. Ἐκλήθη δεκαπεντάκις μέχρι τοῦδε εἰς ἀρχιερρασίαις καὶ δὲν κατορθώθη νὰ εὐρεθῇ ἐν ἀπαρτίᾳ, διότι ὅλοι οἱ βουλευταὶ θέλουν ἐκ τῶν προτέρων νὰ ἐξαοφολίσουν ἐν τῇ ὁμάδῃ καὶ ἀπὸ ἐν μανσοῦται. Πρόεδρον φυσικόν, οὕτως εἰπεῖν, ἀναγνωρίζουν πάντες τὸν κ. Ἀριστείδην Γεωργαντζόγλου. Ποιοὶ ὁμως θὰ εἶναι οἱ ἀντιπρόεδροι; Ποιοὶ θὰ εἶναι οἱ γραμματεῖς; Ποιοὶ ὁ τυμίας, ποιοὶ οἱ σύμβουλοι; That is the question! Ἄλλὰ σὺν ἔξυπνος καὶ πρακτικὸς ἀνθρωπὸς ποῦ εἶναι ὁ κ. Γεωργαντζόγλου ἡμποροῦσε νὰ χωρίσῃ τὴν ὁμάδα εἰς 5—6 ἐπιτροπὰς, ἐκάστη τῶν ὁποίων νὰ καταρτίσῃ ἰδιαίτερος τὸ ἴδιον τῆς προεδρεῖον. Ἐτοὶ εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς ὁμάδος θὰ ἐπεφτε ἀπὸ ἐν μανσοῦται καὶ τὸ «ρωμαῖκο φιλότιμο» θὰ ἐσώζεται.

*Ἐχιδνα.

ΣΑΪΤΙΕΣ

Αἱ ἐναντίον τοῦ μητροπολίτου Καλλιπόλεως ἀναφοραὶ ἐστάθησαν τῷ ἴδιῳ φέρῳ ἀπολογία. Κύριος ὁμως εἶδε πότε θὰ εὐκαιρήσῃ νὰ τὰς μελήσῃ. Διότι, ὡς γνωστὸν, ἡ Α. Σεβασιμότης εἶναι τόσο πολὺ ἀπερροφημένη...

— Ἐν Καβάλλῃ οἱ ρήτορες τοῦ ὑπὲρ τῆς Κρήτης συλλαλητηρίου ἠγῆθησαν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀποτυφλώσεως τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Διότι οὕτω μόνον θὰ παύσῃ νὰ βλέπῃ τὸ νησί καὶ νὰ τὸ ὑποβλέπῃ.

— Οἱ ἐναντίον τοῦ μητροπολίτου Χαλκηδόνιος ἐτιμωρήθησαν μὲ ἐξωκκλησιασμόν. Τὸ ὅποιον κατ' αὐτοὺς σημαίνει νὰ ἐκκλησιασθῶνται τοῦ λοιποῦ ἐὰν κανὲν ἐξωκλήσῃ.

Βεελζεβούλ.

Ἄγγελια, χρονικὰ—κ' εὐθυμα κοινωνικά.

Λάζαρος ὁ Καρακάσης καὶ Τσελέντη Βικτωρία κόρη νέα καὶ ἀφράτῃ μετὰ χαρίσματα μυρία ἀρραβῶνος δακτυλίδι δώκανε στὰ Ψωμιαεῖα... κἀνε γλιγωρα νὰ ψάλλω καὶ τὴν στέψῃ σὰς ταχεῖα.

Κορσέδες καὶ ἀσπρόρροχα παντοῖα γιὰ κοπέλλες σκέτα κ' ἄλλὰ ἢ πλοῦσια καὶ γιὰ προικὰ λουστὰ καὶ γίλια δὲν κεντήματα, κορδέλλες καὶ ταυτέλλες στοῦ Τίγγυ θὰ τὰ εὐρετε καὶ σπεύσατε τρεχάτα.

*Υπεύθυνος Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΔΗΣ